

samenkerk

april 2022 nr.2

Meimaand

Mariamaand

pagina 8

Synodale weg

2022 2023

pagina 24

Bedevaart

naar Oostrum

pagina 30

Beste lezers van Samen Kerk,

Redactie en kerkbestuur wensen u veel plezier en inspiratie bij het lezen van dit blad. Vrijwilligers zorgen ervoor dat u deze uitgave van onze parochies vier maal per jaar mooi verzorgd ontvangt. Mogelijk draagt u financieel uw steentje bij aan onze parochies door uw deelname aan de kerkbijdrage. Mocht u dat nog niet doen maar wel graag willen gaan doen, dan zeggen we nu alvast dank u wel! De parochies zijn voor de exploitatie puur afhankelijk van de bijdragen van parochianen, waarbij de kerkbijdrage de belangrijkste factor vormt.

Ook uw gift is en blijft dus onontbeerlijk!

Parochianen die deelnemen aan de kerkbijdrage ontvangen jaarlijks een brief uit dankbaarheid en een aansporing om de bijdrage voort te zetten. Indien u (nog) niet bijdraagt, kunt u een bedrag overmaken naar de parochies. Voor de kerkbijdrage:

St. Petrus' Banden (Grote Kerk)

ABN-AMRO bank met iban-nr: NL59 ABNA 0484 1000 17

ING bank met iban-nr: NL82 INGB 0001 1748 63

t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm. Kerkbijdrage parochie St. Petrus' Banden

Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten, Christus Koning en Franciscus van Assisi (Paterskerk)

ABN-AMRO bank met iban-nr: NL17 ABNA 0231 8085 26

t.n.v. kerkbestuur Venray o.v.v. adm. Kerkbijdrage parochie Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten

Graag naam en adres vermelden! Wellicht ten overvloede wijzen we erop dat uw bijdrage fiscaal **aftrekbaar** is. Ook bestaat de fiscale mogelijkheid van een zogenaamde periodieke gift. Uw gift is een **periodieke gift** als u aan deze voorwaarden voldoet:

- U geeft jaarlijks hetzelfde bedrag aan dezelfde instelling of vereniging.
- U betaalt het bedrag minstens 5 jaar achter elkaar.

U mag uw periodieke gift helemaal aftrekken als u aan bovenstaande voorwaarden voldoet en samen met het kerkbestuur de periodieke gift in een overeenkomst hebt vastgelegd. Informatie daaromtrent vindt u op onze site rkvenray.nl.

Voor eenmalige giften:

St. Petrus' Banden (Grote Kerk)

Pastorie Eindstraat 6 0478-550740

contact@rkvenray.nl

maandag, dinsdag, vrijdag tussen 09:30-11:00

Bank nr: NL 49 ABNA 0579 7394 81

Onze Lieve Vrouw van Zeven Smarten, Christus Koning en Franciscus van Assisi (Paterskerk)

Pastorie Leunseweg 5 0478-5 80202

contact@rkvenray.nl

woensdag, donderdag, vrijdag tussen 09:30-10:30.

Bank nr: NL17 ABNA 0231 8085 26

Helpt u deken, de andere priesters en het kerkbestuur en de vele vrijwilligers met hart en ziel te blijven werken voor en aan onze kerk en kerkgemeenschap!
Bij voorbaat hartelijk dank!

Voorwoord

De meimaand is in aantocht. Dat betekent voor ons veel bloesem en fris groen. In onze katholieke volksvroomheid heeft de meimaand een lieflijke klank als Mariamaand. Wij eren Maria als onze hemelse Moeder, die in de Hemel onze voorspreekster is. Wij mogen erop vertrouwen: Maria bidt met ons mee en beveelt onze gebeden aan bij O.L. Heer. Maar tegelijkertijd bedenken we ook: Wat voor zin heeft het om de rozenkrans te bidden nog in onze tijd. We denken dan aan de oorlog in de Oekraïne.

De afgelopen weken sprak ik verschillende mensen die het rozenkransgebed ervaren als een waardevol gebed. In welke stemming je ook bent, vreugdevol of verdrietig, het is altijd passend. In die zin is het heel eigentijds, het past altijd bij de tijd waarin je leeft. Alle soorten van gevoelens kun je leggen in de overweging van de blijde, droeve, lichtende of glorievolle mysteries van het leven van Jezus en in het bidden van het Onze Vader en Weesgegroet. Dat is de kracht van het rozenkransgebed. Dat maakt dat door alle tijden mensen zo tot God hebben gebeden en Maria's voorspraak hebben ingeroepen.

Dit jaar willen we als de Venrayse parochies de meimaand inluiden met een H. Mis op zaterdag 30 april in de bedevaartkerk in Oostrum, bij het genadebeeld van Maria: 'Onze-Lieve-Vrouw van Oostrum, Behoudenis der Kranken'. Aanvang viering 19.15 uur. Aansluitend aan deze viering lopen we in een processie met het Allerheiligste Sacrament en met het genadebeeld naar het processiepark voor een korte viering.

De bedevaart naar Oostrum begon met een boer, die bij het wieden van zijn vlasakker (waar nu de kerk staat) een bijzonder Mariabeeldje vond. Het geluk en de steun die hij door het beeldje kreeg hebben ook velen na hem ervaren, zodat er eerst een kleine kapel werd gebouwd (voor 1400) en later een grote kerk. Nog altijd worden de gebeden van velen verhoord, branden er heel veel offerkaarsen uit dankbaarheid en om de wensen naar het licht van geluk, genezing en vrede zichtbaar te laten worden.

Aan twee initiatieven van barmhartigheid geven wij aandacht in deze uitgave. Het eerste initiatief betreft het 'gebedsuur van barmhartigheid', elke vrijdag gebeden om 15.00 uur in de Paterskerk. Even een toelichting. Het feest van de Goddelijke Barmhartigheid wordt op de zondag na Pasen, ook wel beloken Pasen genoemd, gevierd. Paus Johannes Paulus II, die het feest in 2000 instelde tijdens de heiligverklaring van zuster Faustina Kowalska (1905-1938), moedigde de Kerk aan te groeien in deze devotie. De devotie verspreidde zich snel na heiligverklaring op 30 april 2000 van de zuster, en de pelgrimages van paus Johannes Paulus II naar Lagiewniki (1997 en 2002). Tijdens de heiligverklaringsplechtigheid in 2000 zei de H. Johannes Paulus II: "Het is belangrijk om de gehele boodschap die door het Woord van God op de tweede zondag van Pasen tot ons komt te accepteren. Deze zondag heet vanaf heden in de gehele Kerk de 'Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid'" (homilie, 30 april 2000). Zowel paus Benedictus XVI als paus Franciscus hebben deze devotie aanbevolen. Pastoor Martinus Rijs schrijft in deze uitgave over deze vorm van barmhartigheid.

Paus Franciscus wil dat wij als Kerkgemeenschap met barmhartigheid naar buiten treden en werken van barmhartigheid verrichten. Daarom willen we u een tweede vorm van barmhartigheid onder uw aandacht brengen, het betreft een nieuw initiatief in ons Bisdom: 'Rachel's Vineyard' (=wijngaard van Rachel) geeft hulp en ondersteuning aan mensen die spijt hebben over een abortus middels genezingsweekenden. Deelnemers aan deze weekendretraites ervaren er Gods liefde; Gods vergeving en barmhartigheid. Door de vergeving en de ervaring van liefde van God wordt een genezingsproces in gang gezet waardoor deze deelnemers; vrouwen en ook mannen weer een nieuwe start kunnen maken. De naam 'Rachel' verwijst naar een persoon uit het Oude Testament, over wie geschreven is in het boek Jeremia. Ook de 'Wijngaard' (Vineyard) is Bijbels. Wij wensen u veel leesplezier toe.

Pastoor Geudens

Inhoudsopgave

Woordje van de deken	6, 7
Meimaand Mariamaand	8, 9
Gave van Barmhartigheid	10, 11
Titus Brandsma	12 - 14
Het carillon	15
Het Uur van Goddelijke Barmhartigheid	17
Kinderpagina's	19 - 22
Gebed tot Onze Lieve Vrouw	23
Synodale weg 2022-2023	24 - 27
Oostrum geschiedenis als bedevaartsoord	28, 29
Bedevaart naar Oostrum 2022	30 - 32
Oekraïne	33 - 35
Agenda parochies	37
Ik geef de pen door aan...	38

Woordje van de deken

In deze rubriek werden tot nog toe een aantal sprekende passages uit de preken van de deken weergegeven. Sinds enige tijd verschijnen korte woordjes van de deken in sommige lokale bladen, doorgaans aansluitend bij de zondagsliturgie.

Enkele daarvan zullen voortaan in deze rubriek worden weergegeven, niet meer door een kerkganger, maar door de schrijver zelf.

13 februari 2022 – 6e zondag door het jaar C

Het blijft wurgen met die zaligsprekingen. Wat nou armoede, honger, verdriet: wat is daar zalig aan? Je kunt daar helemaal niks mee, als je niet gelooft dat een mens van God is en dus het aardse uiteindelijk te relativëren is.

Wat is armoe en rijkdom? Zalig? Onzalige rijkdom is te veel van niets. Je hebt zoveel geld, dat je camera's moet hangen om je in je eigen keet veilig te voelen. Je denkt dat als je depri bent de pillen van de dokter je goed helpen. Chemisch vrolijk. Je moet alles geproefd hebben, anders heb je straks niet geleefd. Maar of je daar méér mens van wordt? We zijn overal bereikbaar en kunnen alles appen, maar we zijn nog nooit zo opgefokt geweest en kijk eens wat er aan pics rondgaat. Onzalige dickdoenerij. Rijke mensen zijn vaak arme donders. Als het verlangen naar bezit je in de greep krijgt. Je WOZ je waarde wordt. Je gejaag je gezondheid kost. Je winstbejag je humeur verpest. Je gedraaf ieders geluk.

Jezus' zaligsprekingen gaan niet over wankelmoedigheid, maar over waardigheid. Armoede, honger, verdriet zijn niet toe te juichen, maar bepalen ons wezen evenmin. Dat kan alleen God. Geloof in Hem brengt hoop, troost, moed, veerkracht en een onverwoestbaar vertrouwen met zich mee. Niet te veel van niets, maar alles van Alles.

20 februari 2022 – 7e zondag door het jaar C

Vergeving. Waar hoor je dat nog? Als er ergens iets gebeurt (voice, kleine rappers, Indonesië, crisis, bestuurscultuur, integriteit, en ja: ik neem dat allemaal bloedserieus, voordat men weer verongelikt op het toetsenbord slaat) staat iedereen op iedereen te schelden, maar hoe het verder moet...? We vergeten graag dat de rotzooi van de wereld niet alleen iets van die daar.

Van 'oog om oog en tand om tand' via 'wat jij niet wilt dat jou geschiedt' komt Jezus uit bij een totale mentaliteitsverandering: wees gewoon goed voor iedereen, zoals je Vader in de hemel dat ook is. Ontzeg gewoon niemand jouw liefde, ook niet die ene die...

Laat je rechten wat meer zitten en stort je liever op je plichten. Gewoon keihard je stinkende best doen, in plaats van er de kantjes vanaf lopen.

'We zijn allemaal gelijk!' roepen we. Maar als het gaat om vergeving en kansen kom je met gelijkheid en wederkerigheid niet verder dan handhaving en steeds hetzelfde klaagliedje. Met barmhartigheid kan er echt eens ergens iets nieuws beginnen.

En wie bang is dat liefde en goedheid tot wetteloosheid en straffeloosheid leiden, och van een beetje barmhartigheid jouwerzijds vergaat de wereld niet. Je tilt het hooguit naar een hoger plan. Next level. Probeer het gewoon eens! Het voegt een hele nieuwe dimensie aan je leven toe!

27 februari 2022 – 8e zondag door het jaar C

Hehe, verheugden we ons op confetti, vallen er bommen. Gingen we eindelijk van het slot af, breekt een oorlog uit. Roed, geel en greun? Vooral veel geel en blauw. Een lekker glas bier? Bittere wijn. Azijn. En bloeddorst. Geen optocht, maar een uittocht, mensen in angst op de vlucht. Het voorjaar wil naar buiten, maar de kou is ineens keihard terug.

Agressie en oorlogshandelingen zijn nooit te rechtvaardigen. De stem van het volk bepaalt niet alleen het LVK, maar ook de orde in de wereld. Landjepik doen we zelfs met carnaval niet. Of we geven het de burgemeester terug op Aswoensdag.

Wat kun je? Bidden. En luisteren. Goed luisteren naar wat iedereen zegt. En naar God.

Een oorlog los je op den duur niet op door nog harder terug te slaan, maar door te zoeken wie wat waar en waarom. Zowel de terroristen de laatste decennia als de Russen nu geloven blijkbaar niet zo hard in onze Westerse waarden. Laat staan dat ze ons aan hun grens graag verwelkomen. Goed, de agressor heeft een plank voor de kop. Maar oprecht menszijn vraagt ook te kijken naar de splinter in eigen oog. Het evangelie slaat de spijker deze zondag weer hard op zijn kop. En het vraagt ons samen de wereld een stukje mooier te maken, in Gods Naam.

13 maart 2022 – 2e zondag veertigdagentijd C

Hadden we ons net verheugd op geen corona meer, breekt oorlog uit. Maar misschien zegt dat wel iets over het leven, dat altijd twee kanten kent. Prachtig voorjaarsweer, maar 's nachts tegen het vriespunt. Hoort bij elkaar.

Maar wie weet dat nog? Of wil daar nog van weten? We leven van fuif naar fuif en van hype naar hype. Totaal los in het weekend, geholpen door pepmiddel, en total loss de rest van de week. Bij de psychiaters zit het vol, want daar kom terecht je als je tegen muren oploopt als het leven even geen feestje is. Keiduur trouwens, eerst die feestjes en dan de psychiater.

'Poh, dit moet zo blijven!' meent Petrus als Hij Jezus ziet stralen. 'Maar hij wist niet wat hij zei' staat erachter. Petrus staart zich blind op Pasen, maar vergeet Goede Vrijdag.

Fantastische dromen zijn mooi en moet je koesteren, maar je mag je ogen nooit sluiten voor de ellende ondertussen, hetzij in Oekraïne of achter je eigen voordeur, die nochtans zo mooi gelakt is. Echt leven houdt graag het midden.

Hoe? Jezus zegt ons je dicht bij God te houden, in alle omstandigheden. Zowel als het ergens goed toeven is, als in de diepste dalen. Deed Hijzelf ook: op de berg stralend van licht en even later hangend aan het kruis.

20 maart 2022 – 3e zondag veertigdagentijd C

Er wordt flink op los geslagen. Pilatus hield een bloedige razzia. Vergeldingsactie tegen opstandelingen. Er stort een bouwtoeren in. Weer doden. Maar daaroverheen wordt er verbaal nog eens flink nagept. Want ze weten alles: 'Malafide aannemers, corrupte bouwwereld, goedkoop bouwen, zie je wel, zei 't je toch!' U kent dat wel van op verjaardagen. Anderen praten zo...

Jezus vertelt daarop van die vijgenboom. Droeg al jaren geen vrucht meer. 'Hakken!' Waarop de tuinman om geduld vraagt: 'Laat het me nog eens proberen, het ligt misschien aan mij! Heb ik goed gespit, bemest, had ik dingen anders moeten doen...? Geef mij nog een jaar...!' Jezus doorbreekt daarmee starheid en furie.

Met geduld. Dat is geen luiheid, geen angst om iets te doen, geen onbenul, verkiezingsretoriek, noch modieus sociaal geklets of gesubsidieerde belangstelling. Als je het zo hoort, kan half Oekraïne bij ons terecht. Maar benieuwd hoeveel vluchtelingen we echt in huis opnemen!

Jezus leert ons altijd kijken naar het veel grotere geheel dan ons eigen blikveld. Oorlogen in de wereld komen nooit uit de lucht vallen: die zijn jarenlang aan- en opgestookt doordat we elkaar het leven zuur hebben gemaakt. 'Ik vind dat jij moet vinden en ik snap niet waarom jij dat niet snapt'.

Daarom vasten: geen noodlot, berusting, maar een oproep tot bekering. Altijd. Consequent. Goddelijk geduldig.

Meimaand Mariamaand

Mei is in de Katholieke Kerk de Mariamaand. De Romeinen noemden de meimaand naar de moedergodin Maia. In de Middeleeuwen ontstond in Italië het gebruik om mei toe te wijden aan Maria, de Moeder Gods.

Naast tientallen feestdagen waarop een aspect van of een gebeurtenis uit het leven van Maria wordt gevierd, heeft de Katholieke Kerk ook twee maanden aan de Moeder Gods toegewijd: mei en oktober. De meimaand is bij uitstek de Mariamaand; oktober is de maand van de Rozenkrans, de eeuwenoude oefening van het 150 maal herhalen van het Mariagebed Weesgegroet.

Bedevaarten

Parochies besteden in de meimaand extra aandacht aan de devotie tot Maria. Dat gebeurt door het organiseren van rozenkranssessies, een bloemen- en kaarsenhulde bij Mariabeelden, het houden van Mariaprocessies en het organiseren van bedevaarten naar Mariaoord. De meimaand wordt afgesloten op 31 mei, het feest van Maria Visitatie.

Heidense achtergrond

De toewijding van een maand aan Maria heeft zoals bij veel katholieke feesten het geval is een heidense achtergrond. De Romeinen vierden diverse voorjaarsfeesten. Begin mei hadden ze het meerdaagse bloemenfeest, de Floralia geheten. Op de eerste dag van mei vierden ze het feest van de aardgodin Bona Dea, die later met de Griekse godin Maia werd geïdentificeerd.

Maia

De maand mei (*Maius* in het Latijn) werd naar Maia vernoemd. Zij was de oudste en mooiste van de Pleiaden, de zeven dochters van Atlas en Pleione. Het Griekse woord *μαία* (*maia*) betekende oorspronkelijk 'moeder' en later 'vroedvrouw'. De Romeinen vereerden deze Griekse moedergodin omdat zij de dingen van de natuur zou laten groeien. Het Latijnse woord *maior* (= 'groter') is dan ook aan *maia* verwant.

Germaanse meifeesten

Ook de Kelten kenden een voorjaarscultus rond een godin: Beltane. Haar feest (rond 1 mei) stond in het teken van de vruchtbaarheid. De Germanen en West-Slavische volkeren kenden ook een in mei gehouden vruchtbaarheidscultus. Grootse feesten werden gevierd rond op open plekken opgerichte bomen of boomstammen, die later Meibomen zijn gaan heten. Zoals de Romeinen vierden ook de Germanen in mei de zich opnieuw manifesterende groeikracht van de natuur en de overwinning van de zomer op de winter. Meifeesten rond Meibomen met Meidansen, Meikoninginnen en Meigraven bleven ook na de kerstening van Europa bestaan.

Projectie op Maria

In de vroege Middeleeuwen werden de volkse lofbetuigingen op de heidense aard-, moeder- en vruchtbaarheidsgodinnen steeds vaker geprojecteerd op Maria, die al sinds het jaar 431 officieel als de Moeder Gods werd vereerd. In de 13de eeuw ontstond in Italië de idee om de meimaand geheel in het teken te stellen van de verering van Maria. Tijdens de Contrareformatie waren het vooral de jezuiten en kapucijnen die vanuit Rome dit gebruik over heel de Kerk verspreidden.

Encycliek

Paulus VI (1963-1978) schreef een encycliek over de Mariamaand, getiteld *Mense Maio* ('In de maand mei'). Tegen de achtergrond van de Koude Oorlog en de Vietnam-oorlog beval hij daarin het vieren van de Mariamaand aan als een krachtig middel ter verkrijging van vrede en gerechtigheid. Ook riep hij gelovigen op in de meimaand veelvuldig tot Maria te bidden voor het welslagen van het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965) en de doorwerking van haar besluiten.

Oktober

Oktober wordt in de Katholieke Kerk beschouwd als de tweede Mariamaand. Deze devotie is een uitbreiding van het liturgische feest van Maria van de Rozenkrans. Paus Pius V bepaalde dat deze gedachtenis gevierd moest worden op de verjaardag van de zeeslag bij Lepanto, die plaats vond op 7 oktober 1571. Bij deze slag versloegen christelijke troepen de Turkse Ottomanen. Pius (1566-1572) schreef deze overwinning op de Turkse agressie toe aan de hulp van de Maagd Maria, verkregen door het bidden van de Rozenkrans. Dit gebed werd vooral gepropageerd door de Orde der Dominicanen. De Rozenkransmaand werd in de 19de eeuw ingesteld.

Bron

<https://kro-ncrv.nl/katholiek/encyclopedie/m/mariamaand>

Gave van Barmhartigheid

Beste mensen, in ‘Samenkerk’ van september 2021 heb ik me in het kort aan u voorgesteld. Daarin schreef ik o.a. dat ik graag wandel en dat wandelen een grote hobby van me is. Ik moet er wel bij vertellen dat deze wandelwoede - in het begin tenminste - aangedreven werd door de wandel-app ‘Ommetje’ van de Hersenstichting; ik wilde persé nummer één staan (in wandelgroepen van telkens 100 deelnemers)! En vaak lukte dat ook. Maar dit even terzijde.

Poster

Ik wil u meenemen in een wandeling die ik onlangs maakte in Broekhem, Valkenburg. De deur van de kerk stond open en ik liep er naar binnen om een kaarsje aan te steken en wat rond te kijken. Op het prikbord naast de buitendeur las ik er de aankondigingen van kerkdiensten en aanverwante informatie. Mijn oog viel op een groene poster. Rachel's Vineyard stond erop. "Wat is dat?", dacht ik. Een uitnodiging om een retraite te volgen, een genezingsweekend eigenlijk, voor mensen die spijt hebben over een abortus. Vooral voor vrouwen, maar ook voor mannen! Ik heb er een foto van gemaakt en ben er thuis verder over gaan lezen. Ik ben de websites op gaan zoeken en ben gaan lezen: Sinds enkele jaren is een team bestaande uit priesters en andere medewerkers, gestart met hulp aan vrouwen met een abortus-verleden.

Een genezingsweekend - zo las ik op een website van Rachel's Vineyard (= Wijngaard van Rachel) - helpt deelnemers Gods liefde en barmhartigheid op een diep niveau te ervaren: "Het is een plaats waar mannen en vrouwen, vaak voor de eerste keer, in een vertrouwelijke omgeving hun diepste gevoelens over abortus kunnen uiten en delen. Het is een plaats van verzoening. Deelnemers ervaren er barmhartigheid en vergeving, waardoor zij opnieuw in vrede met zichzelf en anderen verder kunnen".

Rachel's Vineyard geeft vrouwen en mannen de gelegenheid om het diepe rouwproces aan te gaan en alle manieren waarop abortus hen geraakt heeft een plaats te geven. Mijn eerste reactie was: Indrukwekkend!

Een nieuw werk van Barmhartigheid

Paus Franciscus wil graag dat de Kerk naar buiten treedt en werken van barmhartigheid verricht. Paus Franciscus heeft een grote vaderlijke liefde voor iedereen en wil dat wij als missionarissen van Barmhartigheid, een duidelijk en zichtbaar teken zijn van Gods grote Liefde die altijd mensen weer terug wil vinden, weer op wil nemen. Een liefde die altijd wil vergeven. Paus Franciscus zegt heel duidelijk dat onze pastorale houding altijd gefundeerd moet zijn op de echte en ware leer van de Kerk en daarop moet bouwen. Daarop gefundeerd moeten we dan voornamelijk met vaderlijke liefde kijken naar elke persoon die bij ons komt. En barmhartigheid, dat moeten we vooral doen, het is een werkwoord!

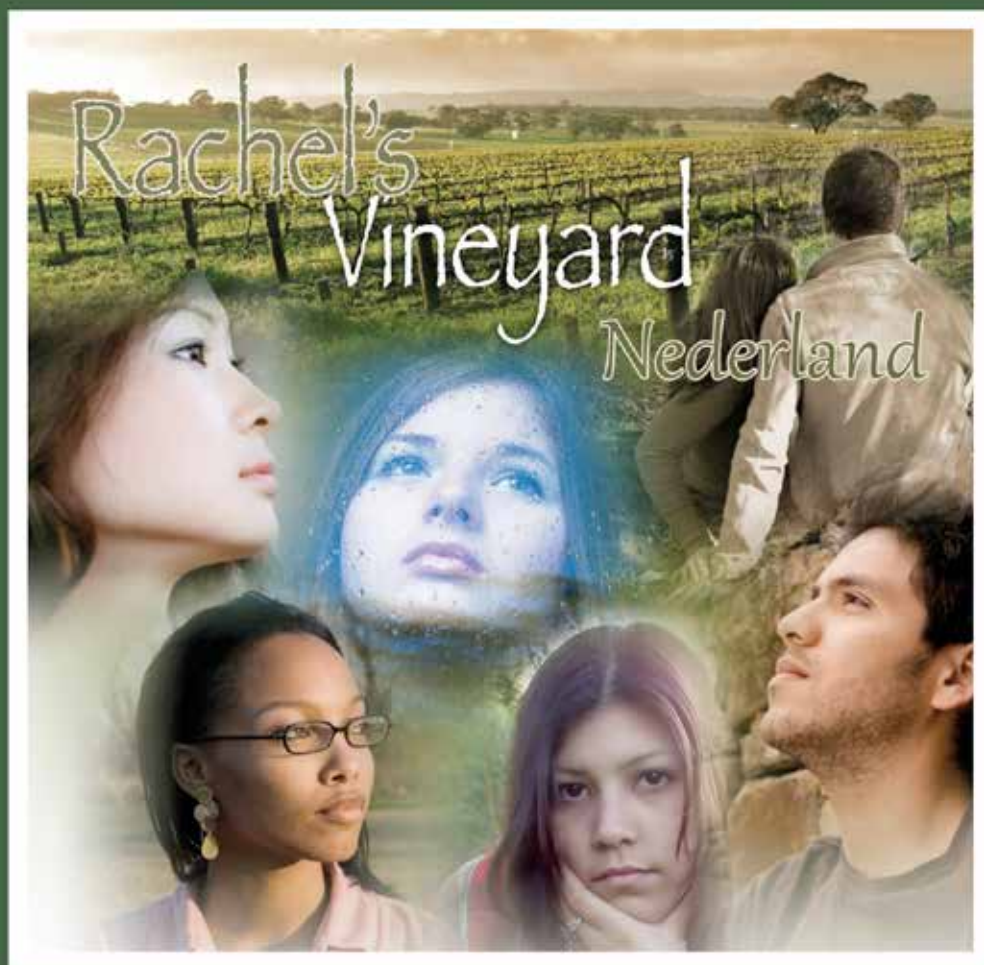
Ik heb contact gezocht met deze organisatie en kreeg zuster Sterre van de Blauwe Zusters aan de lijn. Na een gesprekje met haar vroeg ik: Mag ik 'Rachel's Vineyard', dit nieuwe initiatief begrijpen als een nieuwe 'gave van Barmhartigheid'? Zuster Sterre, glimlachend: "Ja zeker mag u dat!" "En wilt u het adres van onze website vermelden?" Zeker, zuster Sterre! Bij deze; [www. RachelsVineyardNederland.com](http://www.RachelsVineyardNederland.com)

Over deze gave van barmhartigheid wil ik u graag informeren, indien u dat wenst, misschien bij een kopje koffie? Als u me ziet wandelen, nodig me rustig uit!

Pastoor Geudens

Doorbreek het verdriet

Jouw heurt om een nieuw leven te beginnen
Als jij of iemand van wie je houdt een abortus wilt verwerken

Rachel's Vineyard organiseert genezingsweekenden voor vrouwen en mannen die een abortus willen verwerken.

Meer info: [www. RachelsVineyardNederland.com](http://www.RachelsVineyardNederland.com)

Titus Brandsma

**Nijmeegse hoogleraar en priester
Titus Brandsma op 15 mei heilig
verklaard**

**Op 15 mei zal Paus Franciscus de
Nijmeegse hoogleraar en priester
Titus Brandsma (1881-1942) heilig
verklaren. Brandsma was rector
magnificus en hoogleraar Filosofie
aan de Radboud Universiteit –
destijds Katholieke Universiteit
Nijmegen. Hij kwam om het leven
in concentratiekamp Dachau, een
half jaar nadat hij wegens zijn
verzet tegen het nationaalsocialisme
door de nazi's was gearresteerd. In
2005 werd hij verkozen tot Grootste
Nijmegenaar aller Tijden.**

Titus Brandsma als rector magnificus

Rector magnificus Han van Krieken reageerde op het nieuws van de heiligverklaring. 'De heiligverklaring van Titus Brandsma zien wij als een bijzondere erkenning voor zijn leven, dat in dienst stond van zijn geloof en zijn zorg voor de medemens en dat gekenmerkt werd door zijn hoogstaande moraal en moed. Brandsma was voorvechter van gerechtigheid en waarheid in de samenleving. Het gezamenlijke belang kreeg bij hem altijd voorrang boven eigenbelang en prestige. Hij bood weerstand aan een systeem van onderdrukking, discriminatie, onvrijheid en onmenselijkheid. Daarmee is hij tot op de dag van vandaag een inspiratiebron voor velen.'

Brandsma werd op 23 februari 1881 nabij Bolsward als telg uit een Fries boerengeslacht geboren. Zijn voornamen waren Anno Sjoerd. Toen hij in 1898 intrad bij de orde der karmelieten, nam hij de kloosternaam Titus aan; tevens de naam van zijn vader. In 1905 werd Brandsma tot priester gewijd.

Pater karmeliet, pedagoog, wetenschapper en journalist

Brandsma promoveerde in Rome tot doctor in de wijsbegeerte, doceerde in Oss aan het studiehuis van de karmelieten en werd in 1923 hoogleraar aan de Katholieke Universiteit te Nijmegen met in zijn leeropdracht onder meer geschiedenis van de wijsbegeerte en van de mystiek. Hij was gespecialiseerd in de middeleeuwse mystiek en de Nederlandse vroomheidsgeschiedenis. Zijn unieke verzameling kopieën van middeleeuwse mystieke handschriften heeft aan de basis gestaan van het huidige Titus Brandsma Instituut in Nijmegen. In het academisch jaar 1932/1933 was Brandsma rector magnificus van de universiteit.

Brandsma stichtte klooster Doddendaal in Nijmegen en ontplooipte tal van maatschappelijke activiteiten. Hij stond aan de wieg van twee tijdschriften en was onder andere hoofdredacteur van de lokale krant De stad Oss. De journalistiek speelde een belangrijke rol in zijn leven. Hij zag daarin een uitstekende ‘moderne’ mogelijkheid om het geestelijke leven een plaats te geven in een – ook toen al – seculariserende samenleving. Hij schreef artikelen over Nederlandse vroomheid in De Gelderlander. Hij zette zich onder meer in voor de emancipatie van Friesland (taal en cultuur), met name voor de emancipatie van katholieken in Friesland, en voor de verdere ontwikkeling van het Esperanto. Daarnaast reisde hij stad en land rond om lezingen te houden over de mystiek. ‘Mysticus met het treinabonnement’, zo werd hij door de schrijver Godfried Bomans genoemd.

Nationaalsocialisme

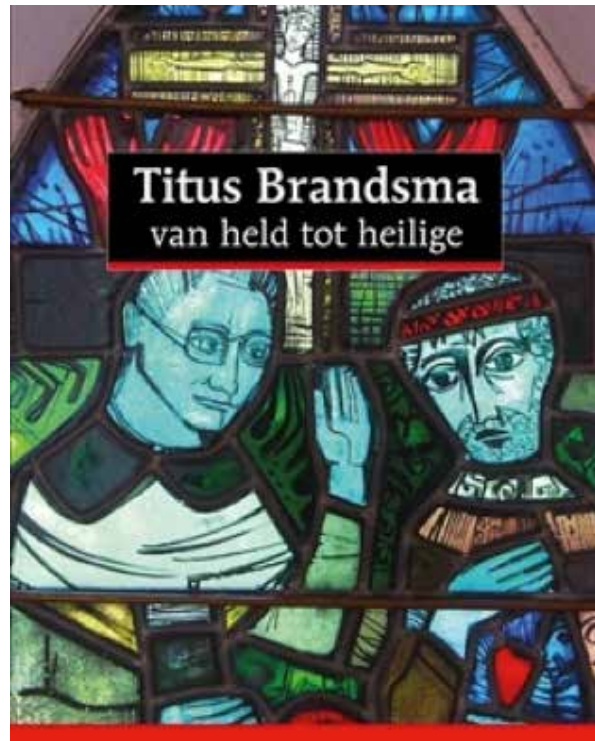
Het gevaar van het opkomende nationaalsocialisme had Titus al vroeg doorzien en hij besteedde er verschillende colleges aan. Tijdens de Duitse bezetting wist hij katholieke kranten en tijdschriften ervan te overtuigen geen advertenties op te nemen van organisaties die dicht bij de nationaalsocialistische ideologie stonden. Dit in samenspraak met en in opdracht van aartsbisschop Jan de Jong. Het leidde tot zijn arrestatie in januari 1942. Een martelgang langs de gevangenis van Scheveningen, kamp Amersfoort en de gevangenis van Kleve zou hem uiteindelijk tot in concentratiekamp Dachau brengen.

Tallose getuigenissen maken duidelijk dat Titus in extreme omstandigheden een voorbeeld was voor zijn medegevangenen, die hij ondersteunde in het behoud van hun innerlijke waardigheid. Totaal uitgeput door de barre omstandigheden overleed hij op 26 juli 1942 in het concentratiekamp. Zijn ‘integer christelijk leven en zijn geloof in God’, ook tijdens zijn laatste reis, waren doorslaggevend voor zijn zaligverklaring in 1985.

Titus Brandsma, van held tot heilige

Bij gelegenheid van de heiligverklaring schreven zeven wetenschappers van de Radboud Universiteit, de Faculteit der Theologie, Filosofie en Religiewetenschappen en het Titus Brandsma Instituut het boek 'Titus Brandsma, van held tot heilige' (uitgegeven door Adveniat). Hierin wordt Brandsma vanuit verschillende invalshoeken beschreven: als hoogleraar en rector, als intellectueel, als Nederlands mysticus en als verzetsman. Christoph Lüthy beschrijft in het eerste hoofdstuk de achtergronden van de heiligverklaring.

Bron

www.ru.nl/over-ons/overradboud/geschiedenis/titus-b

Het carillon

Het carillon blaast sinds kort nog hoger van de toren!

De laatste jaren is er door Stichting Carillon en medestanders, met succes, hard gewerkt aan het behoud en daarmee ook het onderhoud van het Carillon.

Stilaan werd het tijd voor de volgende stap, de uitbreiding van het carillon met een vijfde octaaf. Door deze uitbreiding met 12 klokken is het carillon in de Petrus' Banden Kerk het derde grootste van Nederland. Het nestelt zich daarnaast in de top 15 van de wereld, een feit waar men als Venray oprecht trots op mag zijn. De aanschaf van de klokken voor deze extra octaaf was niet mogelijk geweest zonder de schenking van een genereuze weldoener, waarvoor veel dank!

Op Koningsdag 27 april wordt het nieuwe carillon met gepaste eer in gebruik genomen. Vanaf dat moment kan heel Venray en omstreken genieten van het klokkenspel met nieuwe hoogtepunten. Letterlijk en figuurlijk, want de uitbreiding biedt ook extra mogelijkheden voor de bespeling. Het maakt het carillon namelijk bij uitstek geschikt voor quatre-mains stukken. Het programma voor die dag vindt u in de lokale media. Onlangs werden bij Koninklijke Eijsbouts in Asten in 2 fasen de 12 nieuwe klokken voor de uitbreiding van het Carillon gegoten. Het bestuur van de stichting Carillon was daar tezamen met Karel Janssen, het bestuur van de stichting JAMBO en een aantal genodigden bij aanwezig. Karel Janssen uit Venray heeft deze uitbreiding mogelijk gemaakt.

Tijdens het gietproces heeft Karel, volgens oud gebruik, een muntstuk in de vloeibare klokspijs, het brons, gegooit (zie foto). Een muntstuk in het brons gooien wordt gezien als geluksbrenger.

Enkele klokken zijn al eerder gegoten en onder toezicht oog van de genodigden werden de eerste twee klokken ontmanteld en het resultaat zichtbaar. De klokken zijn goed gelukt. (zie foto).

De genodigden hebben vervolgens een rondleiding gehad bij Koninklijke Eijsbouts en zelf waargenomen hoe het hele proces van klokkengieten in elkaar zit. Iedereen was onder de indruk van de kennis en kunde van Eijsbouts.

De volgende fase was het stemmen. De laatste stap op weg naar een klankrijk en zuiver klinkend eindproduct is het stemmen. Een klok stemmen is niet alleen een kwestie van het meten van tonen en het vervolgens wegslijpen van metaal aan de binnenzijde. Er wordt vooral geluisterd naar de klank van de klok, de grondtoon en de boventonen en hoe deze samenklanken in harmonie of disharmonie. Klankrijkdom in combinatie met toonzuiverheid en sonoriteit, dat is het resultaat waar het om draait.

*Heeft u interesse gekregen in het carillon, kijk dan voor meer informatie op:
www.carillon-venray.nl*

Het Uur van Goddelijke Barmhartigheid

In de Paterskerk te Venray vieren we elke vrijdag om 15.00 uur: "Het uur van de Goddelijke Barmhartigheid."

We gedenken in deze viering dat Jezus op Goede Vrijdag om 15.00 uur voor ons stierf aan het kruis. Hij deed dit vrijwillig en uit liefde voor ons. Dit kan ver weg lijken omdat het zo lang geleden is, maar het is heel dichtbij omdat het niet alleen voor de mensen van toen was maar ook voor u en mij vandaag.

God toont aan het kruis dat Hij tot het uiterste gaat om de mensheid met zich te verzoenen. Hij is zelfs bereid zelf (in zijn Zoon Jezus) de straf uit te boeten voor onze zonden. Dat is de reden waarom Jezus voor ons aan het kruis stierf. Door deze liefdesdaad mogen wij van God telkens weer vergeving ontvangen. Dat kan in door eenvoudige bede om vergeving in je persoonlijk gebed of door de persoonlijke biecht bij een priester. De priester mag naar de woorden van Jezus: "Wie gij de zonden vergeeft, zijn ze vergeven en wie gij ze niet vergeeft zijn ze niet vergeven!" Dat kunnen we lezen bij de evangelist Johannes (Joh. 20,22-23). Wie zonden belijdt en vergeving vraagt krijgt vergeving. Je zou kunnen zeggen: Wij tonen ons van de slechtste kant als we onze zonden belijden en God toont zich op dat moment van zijn beste kant. De barmhartige God heeft ons onvoorwaardelijk lief. Niet alleen hen die goed doen en Zijn liefde beantwoorden, maar ook hen die kwaad doen en Zijn liefde afwijzen. Toch blijkt het niet eenvoudig te zijn in zo'n grote en onvoorwaardelijke liefde te

geloven. Dat blijkt uit het feit dat Jezus in 1931 in Krakau (P) verscheen aan een jonge zuster met de boodschap dat het gebrek aan vertrouwen in Zijn Barmhartigheid zijn Hart verscheurt. Dat zelfs zijn dood de mensen niet had kunnen overtuigen.

Jezus gaf haar de volgende opdracht:
'Maak een schilderij met de voorstelling, die je nu ziet met de aanroeping: 'Jezus ik vertrouw op U!'. Ik verlang, dat deze beeltenis vereerd wordt: eerst in jullie kapel en daarna over heel de wereld. Ik beloof, dat de ziel die deze beeltenis vereert niet verloren zal gaan. Ik beloof haar eveneens de overwinning over haar vijanden, bijzonder in haar sterfuur. Ikzelf zal haar als mijn eigen glorie verdedigen. De vlammen van mijn barmhartigheid verteren Mij. Ik wil de zielen daaraan ontsteken. De stralen die uit mijn hart schieten zijn een symbool van mijn barmhartigheid. Zij verbeelden mijn kostbaar Bloed en Water, die uit mijn hart vloeiden bij mijn offer op Calvarie.'

Jezus Leerde Faustina de barmhartigheidsrozenkrans te bidden en zei er zelf over:

"Bid heel vaak de rozenkrans, die ik je geleerd heb. Iedereen die hem bidt zal mijn barmhartigheid tijdens zijn leven ervaren, maar vooral in het uur van zijn dood. "Als deze rozenkrans hij de stervenden geboden wordt, neemt de toorn van God af en de ziel wordt omgeven met zijn barmhartigheid. Bid zoveel mogelijk voor de stervenden. Smeek voor hen vertrouwen af op mijn barmhartigheid, want dat ontbreekt hen het meest."

**'De barmhartige
God heeft ons
onvoorwaardelijk lief'**

Zó begon deze jonge zuster de verering van de Goddelijke Barmhartigheid te verspreiden. Dit ging gepaard met veel offers en lijden. In gehoorzaamheid aan Jezus schreef ze heel haar innerlijk leven op in haar dagboek. Zo is deze kostbare schat voor ons bewaard gebleven. Het schilderij werd gemaakt en in de kloosterkapel vereerd. Na haar dood verspreidde de verering zich over de hele wereld.

In 1933 legde zuster Faustina haar eeuwige geloften af. Reeds kort daarna constateerde de dokter dat ze tuberculose had. Haar leven en lijden zette ze in voor de haar gegeven opdracht: de verspreiding van de Barmhartige Liefde van Jezus. Ze stierf ze op 5 oktober 1938 omringd door haar medezusters, 33 jaar oud. In 1993 werd ze zalig verklaard en in het jaar 2000 heilig verklaard door paus Johannes Paulus II. Hij stelde ook de zondag na Pasen in, als de "Zondag van de Goddelijke Barmhartigheid", zoals Jezus dat door Faustina had gevraagd.

Wat doen we op die vrijdag?

Om klokslag 15.00 uur zien we op naar het kruis waaraan Jezus voor ons is gestorven.

Daarom graag 5 minuten van tevoren aanwezig zijn.

Met een lied danken we God voor dit grote geschenk van zijn liefde.

In het heilige evangelie en overwegen Jezus' lijden.

We aanbidden Jezus in het uitgestelde Heilige Sacrament en bidden gezamenlijk de barmhartigheidsrozenkrans en smeken Gods barmhartigheid af voor alle mensen. Afsluiting met de Eucharistische zegen.

Aansluitend is er gelegenheid tot biechten en het ontvangen van gebed en zegen

Aansluitend – vanaf 16.00 uur totdat de laatste weg is – is er de mogelijkheid om zelf de barmhartigheid van de Heer te ontvangen in het heilige Sacrament van de Biecht. U mag ook persoonlijk van de priester de zegen ontvangen voor dat wat u beweegt of om gebed vragen. Ook kunt u voorwerpen die u graag gezegend wil hebben meebrengen om te laten zegenen. Iedereen is van harte welkom!

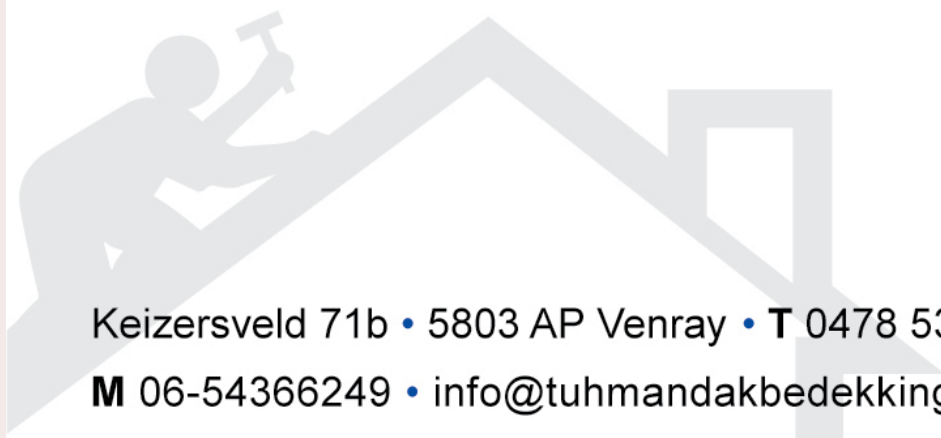
Pastoor Martinus Rijs

TUHMAN DAKBEDEKKINGEN

Voor al uw dakwerkzaamheden

Keizersveld 71b • 5803 AP Venray • T 0478 533702

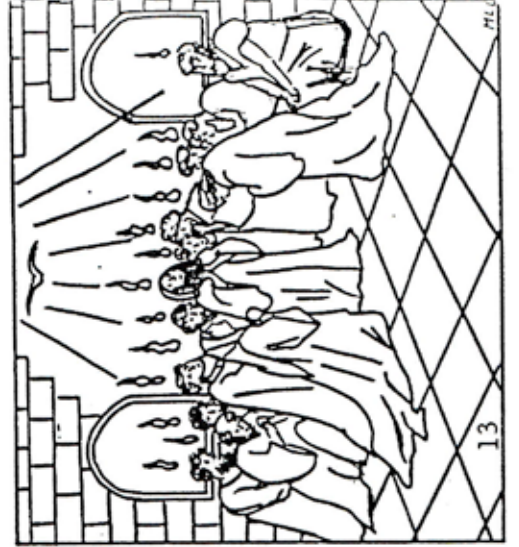
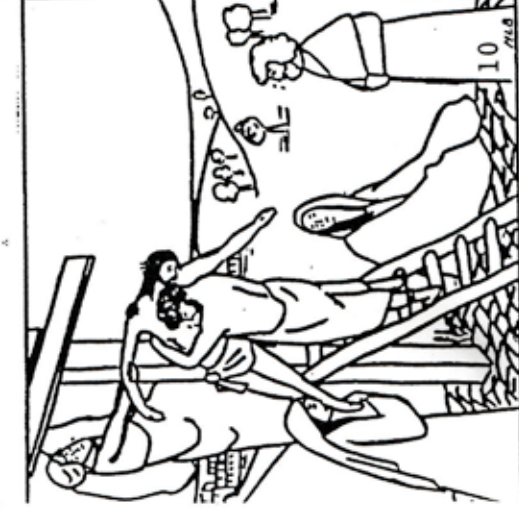
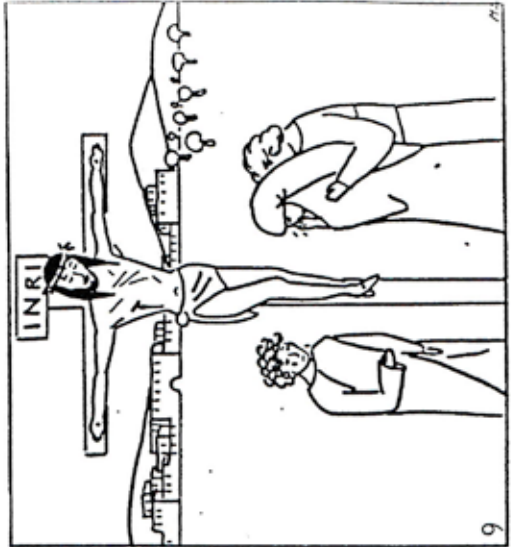
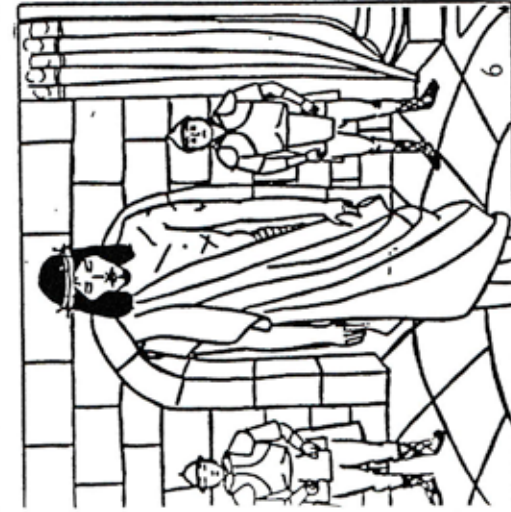
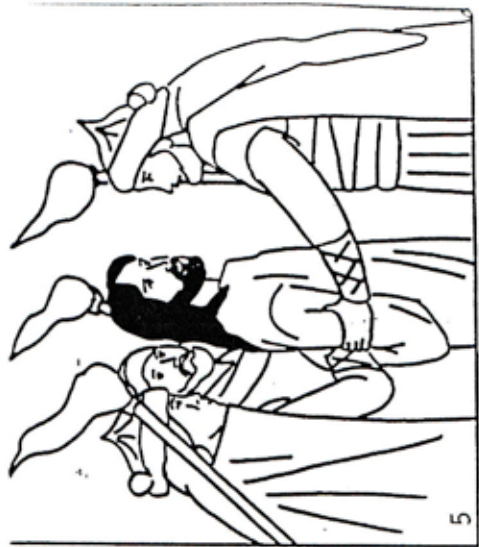
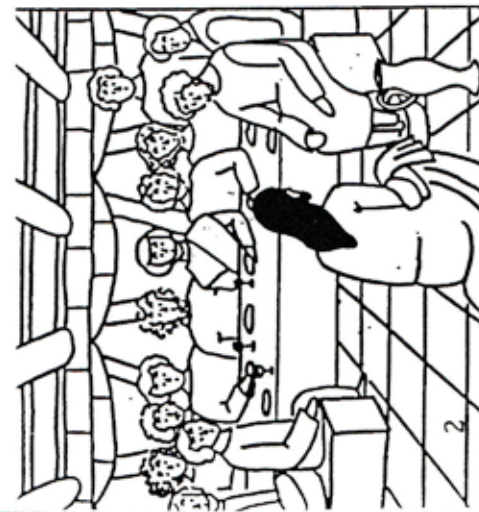
M 06-54366249 • info@tuhmandakbedekkingen.nl

WWW.TUHMANDAKBEDEKKINGEN.NL

Wist je dat...

*...de kinderpagina's in het midden van dit blad zitten
zodat je ze er makkelijk uit kan halen zonder te
scheuren? Probeer maar! Dan heb je je eigen boekje.*

Paasmorgen!
Verrijzenis:
Jezus staat op
uit de dood.

11

12

Hemelvaart: Jezus belooft zijn
apostelen de Heilige Geest.
Hij gaat naar zijn Vader.

10

9

8

Enkele vrienden nemen Jezus
van het kruis. Zijn moeder is
erbij.

Jezus sterft aan het kruis.
Het is volbracht.

Jezus moet zelf het
zware kruis dragen

1

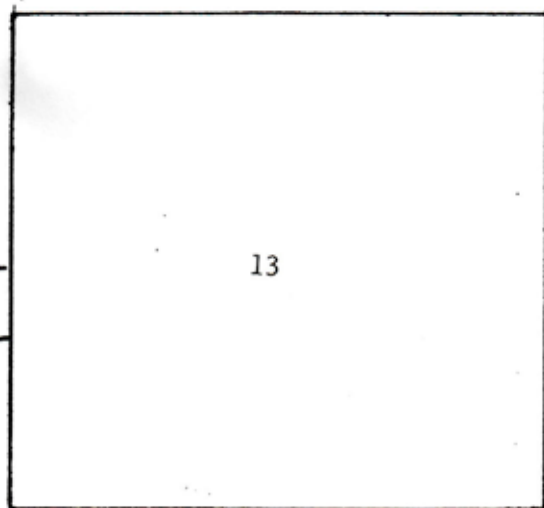
Palmzondag: alle mensen
juichen Jezus toe.

2

3

Het laatste avondmaal
begint: de voetwassing.

Jezus dankt God en
zijn lichaam - dit is

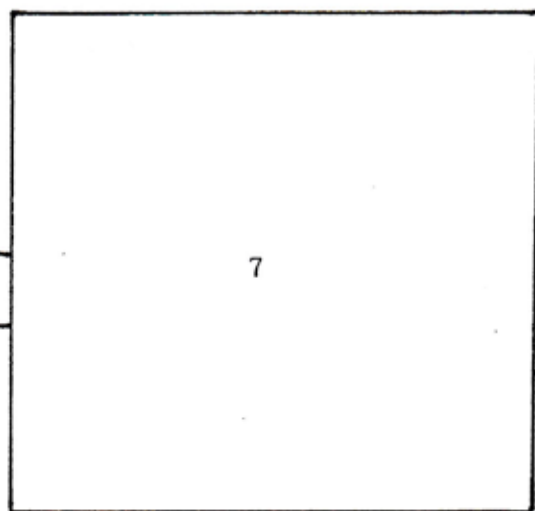
13

Pinksteren: de Heilige Geest komt. Hij geeft de apostelen moed en kracht.

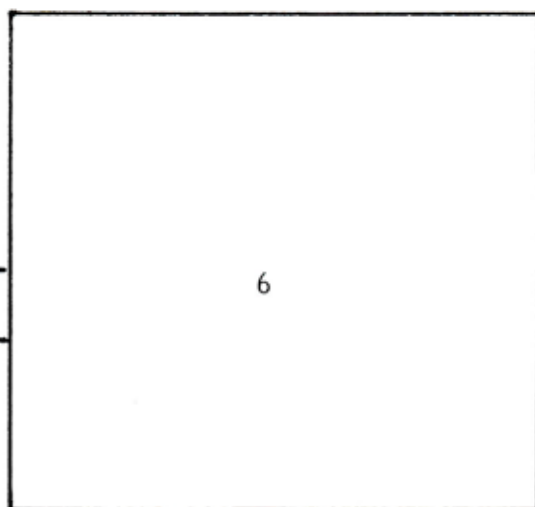
14.

En nu trekken ze uit over de hele wereld. Ze vertellen dat Jezus voor alle mensen is gestorven en verrezen. Ook voor mij.

7

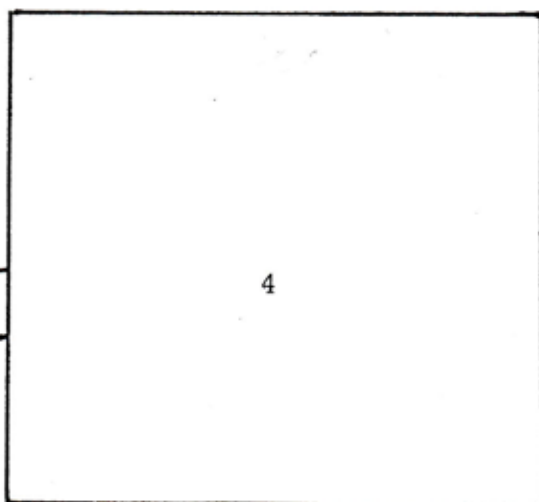
Pilatus laat Jezus kruisigen.

6

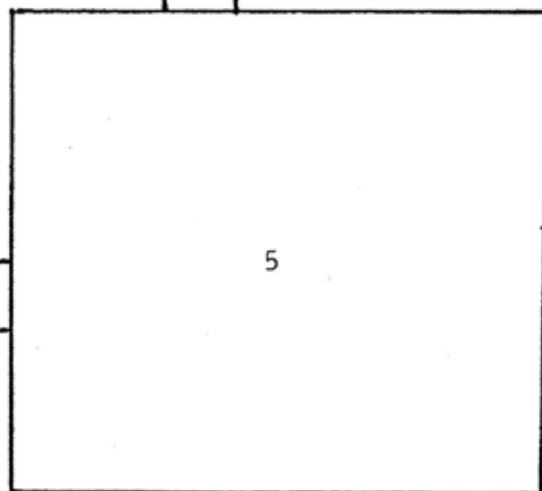
Jezus krijgt een

doornenkroon.

4

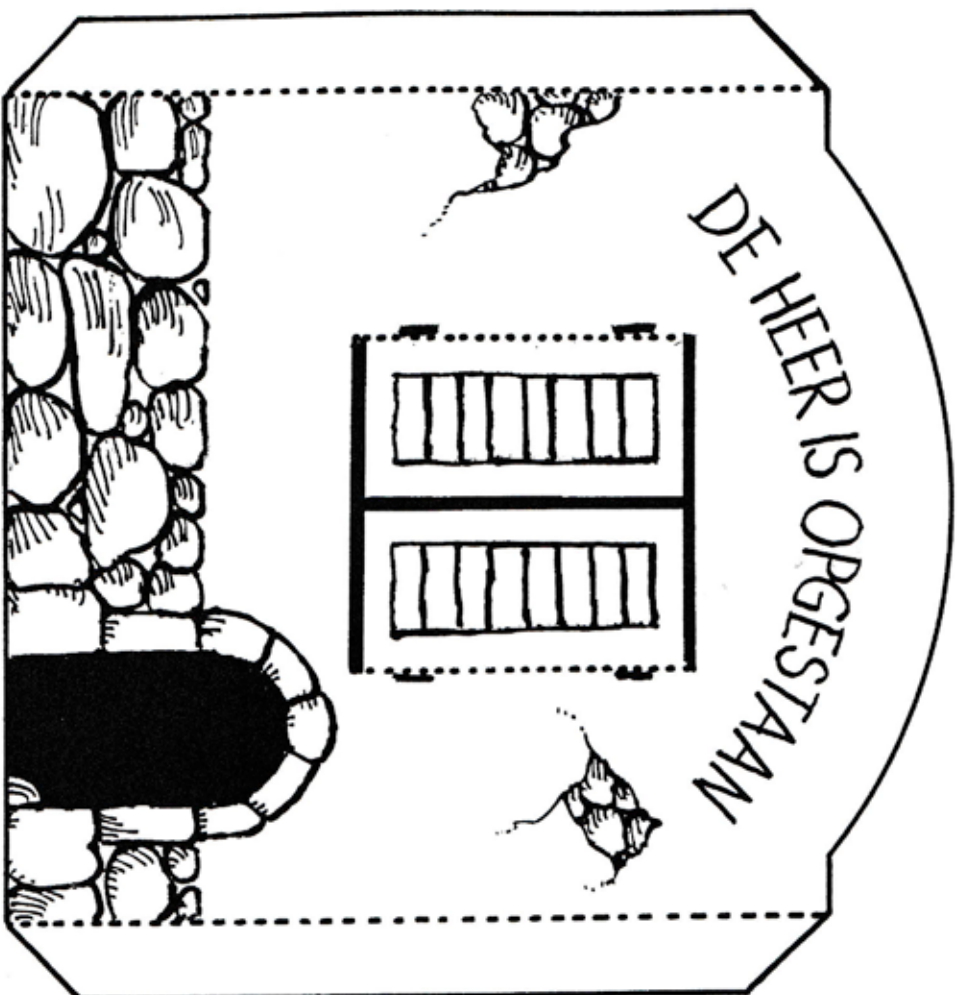
Jezus is bang voor de dood. Hij bidt tot zijn Vader.

5

Daar komen de soldaten. Ze nemen Jezus gevangen.

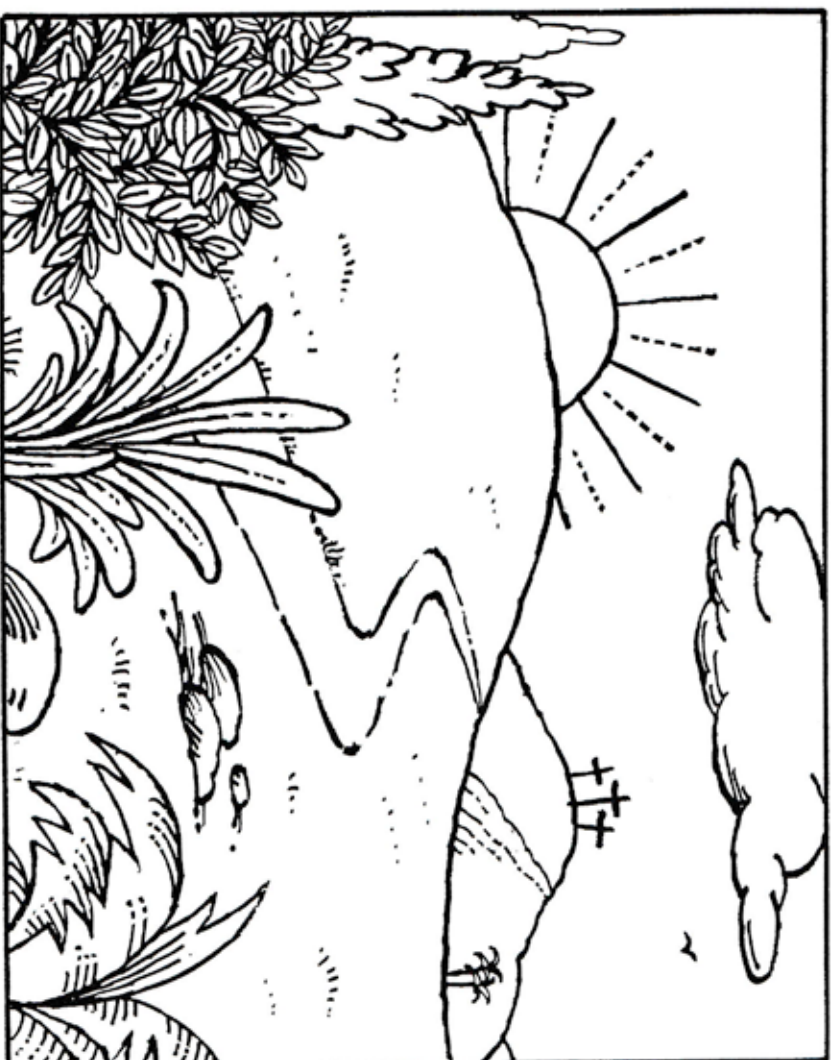
... zegt: "dit is mijn bloed".

Paasmorgen

Als jij toen in Jeruzalem geweest zou zijn, had je mee kunnen beleven dat de Heer was opgestaan. Dan had je misschien ook de ramen open-gedaan en dan zou je gezien hebben dat de hele natuur meegezongen heeft op die eerste Paasdag.

Beide tekeningetjes kleuren, dan allebei uitknippen. De stippellijnen inkrassen met de achterkant van de schaar. Vervolgens de dikke lijnen van de ramen inknippen en op de stippellijnen vouwen. Dan voor- en achterzijde aan elkaar plakken, kijk maar naar het model en klaar is Kees. Fijne Paasdagen!

Gebed tot Onze Lieve Vrouw

GEBED TOT O.L. VROUW „BEHOUDENIS DER KRANKEN”

„O mijne Koningin en mijne Meesteres, allerheiligste Maagd Maria, ik geef mij vandaag en voor al den tijd van mijn leven en voor het uur van mijnen dood over aan uwe moederlijke goedheid; ik verlaat mij op uwe gelukzalige bescherming; ik werp mij met vertrouwen in den schoot uwer barmhartigheid; ik beveel U aan mijne ziel en mijn lichaam, al mijne hoop en troost, mijne armoede en mijne ellenden, mijn leven en het einde van mijn leven, opdat door uwe allerheiligste voorspraak en door uwe verdiensten, al mijne gedachten, mijne woorden en werken geregeld en bestierd worden volgens uwen wil en dien van uwen goddelijke Zoon, Amen.”

1) Telkens een afl. van 7 jaren en 7 quadragen voor de leden der Broederschap „O.L. Vrouw Behoudenis der Kranken”.

(Pius IX, 19 Dec. 1856)

2) Een afl. van 200 dagen eenmaal daags voor alle geloovigen.

(Leo XIII, 15 Maart 1890)

Synodale weg 2022-2023

‘Gij zij het zout der aarde! Maar als het zout zijn kracht verliest, waarmee zal men dan nog zouten? Het zout dient dan nergens meer voor dan om weggeworpen en door mensen vertrapt te worden’. (naar Mt. 5,13-16)

Hoe zou God zich zijn kerk dromen? Wat zou Jezus graag zien? Hoe kan de kerk hier ter plekke en wereldwijd leven naar de Geest? Dat zijn vragen die paus Franciscus eind vorig jaar de wereldkerk heeft meegegeven ter voorbereiding op een grote synode in de komende tijd. Synode wil zeggen dat we samen op weg zijn en zoeken te onderscheiden waar het op aan komt. Gods volk onderweg is een oude benaming voor de kerk als geloofsgemeenschap.

Elke katholiek over de hele wereld wordt opgeroepen om deze weg te bewandelen, te beginnen in eigen parochie en eigen bisdom. De paus moedigt mensen aan om elkaar te beluisteren zonder vooroordelen, om moedig en vrijmoedig te spreken en om in dialoog te gaan met de Kerk en de samenleving.

Dit ‘samen op weg gaan’ is dus niet alleen een binnenkerkelijke opdracht, maar ook een opdracht naar buiten toe: als Kerk samen op weg leren gaan met gelovigen onder elkaar, met niet-gelovigen en zeker ook met mensen in de marge van Kerk en samenleving.

Natuurlijk komt het thema op alle mogelijke fronten naar voren. Ook als Venrayse parochies hebben we een tweetal open avonden gehouden over deze vragen, in de foyer van de Schouwburg te Venray. Van de avonden wordt een verslag gemaakt dat naar het bisdom wordt gestuurd. De gezamenlijke Nederlandse bisdommen sturen een verzameldocument naar de paus.

Overweging

Waarom is de kerk als moeder en bruid niet meer sexy? Natuurlijk, je kunt het misbruik noemen. Of het machtsinstituut. Of de starheid van de kerk. Minstens heeft de kerk die naam, al dan niet terecht. Allicht komen celibaat, vrouw in het ambt en muziek in de kerk langs. Maar geholpen door recente krantenartikelen is het de vraag of als bijvoorbeeld muziek vrijgegeven werd er ineens iemand tot kerkelijk geloof zou komen die dat eerder niet was. Of dat een keer zou kunnen brengen in het feit dat meer dan de helft van ons land niet meer gelooft in het bestaan van God, laat staan zich daar persoonlijk door aangesproken weet? Waarom is het dan niet drukker in die kerken waar alles kan en mag? Hoewel je alles altijd van alle

kanten moet bekijken, leert de ervaring ook dat genoemde heikele thema's vaak ook een stok zijn om mee te slaan, of een excuus om af te rekenen met een geloofsverleden... Bij uitvaarten gebruikt men niet zelden deze troeven om af te rekenen met het geloof van mam.

Maar dan hebben we het over mensen die gelovig-kerkelijk zijn of zijn geweest. Maar om de laatste oudejaarsconferencier te citeren: wie na 1985 geboren is, heeft nooit meer echt over God gehoord. Godsgeloof is inderdaad verdampt.

Moderne mensen lopen tegen hoge drempels op om tot geloof te komen. Welke? In de jaren '90, naar de

millenniumwissel toe, groeiden de bomen tot in de hemel en hadden we geen God nodig. Ondernemerschap en succes waren meer dan voldoende voor een gelukkig leven. En de maakbaarheid van het leven werd gepresenteerd als binnen handbereik. Problemen los je op door zelfhulp: mindfulness en zelfregie zijn de nieuwe religie. En waar tot voor kort nog werd nagedacht door deskundigen over vertalingen van allerhande esoterische literatuur, laat Googletranslate op grond van algoritmes je alles vinden wat je in een bepaalde richting zoekt, geautoriseerd of niet. Je zoekt je gelijk? Je vindt je gelijk! Niemand nodig verder. Het blijkt inderdaad te kloppen dat in goede tijden mensen graag naar buiten gaan, maar zo gauw het slecht gaat ze naar binnen toe keren. En in dat geval heb je enkel internet nodig.

Individualisme en egoïsme vierden hoogtij; een bankencrisis, aanslagen, Covid 19 en zelfs een oorlog blijken dat tij niet meteen te kunnen keren. 'Als er oorlog uitbreekt, komen ze wel weer naar de kerk!' zeggen ze. Klopt niet, kan niet, want daar zijn ze nooit geweest, hoe willen ze er dan terugkomen? En als je geen weet hebt van waar geloof en kerk eigenlijk voor staan, ligt het niet voor de hand daar je toevlucht te nemen...

Wat moet de kerk dan doen? Zich aanpassen aan de tijd? Als kerk en wereld samenvallen, heeft christendom geen meerwaarde meer. Dan maak je van de kerk een socialistische partij of een humanistische groepering. Die hebben we toch al, volop? De christelijke boodschap van naastenliefde is tegengesteld aan onze spontane instincten. Het christelijk gebed is niet de hemel bestormen met al onze noden en wensen, maar eerst eens luisteren naar Gods bedoelingen met het al. En het redelijke midden van

het maatschappelijk kader verdraagt zich toch niet helemaal met de evangelische radicaliteit van zelfgave. De kerk moet de wereld niet napraten, maar geloven in zichzelf. Of beter: in haar stichter, Jezus Christus onze Heer.

Er is enkel toekomst en leven voor de kerk als ze zich houdt aan wat ze ten diepste te melden heeft en waar ze voor bedoeld is. Dat zijn drie dingen. Ik noem er vier.

1 WIJSHEID

Een kerkmeester die zelf de kerkdeur niet plat liep zei eens ooit: 'Het Oude Testament is: wat jij niet wilt dat jou geschiedt, doe dat ook een ander niet. Het Nieuwe Testament: alles wat je wilt dat mensen voor jou doen, doe dat voor hen! En hoe dat moet, dat weet de kerk als geen ander, want ze heeft er al 2000 jaar ervaring mee!' De kerk mag en moet die levenswijsheid die de tand des tijds doorstaan heeft en steeds weer als nieuw opduikt veel beter inzetten. Ze heeft goud in handen: antwoorden die over de waan van de dag heen reiken. De kerk heeft weet van een rust en bezinning, in tegenstelling tot ongebreideld hedonisme. De kerk ziet vanuit haar millennia-lange ervaring wat blinde vlekken kunnen zijn en waar duivelse krachten het dreigen te winnen op het goede. En als je dat ziet, mag je niet weggijken.

2 ENGAGEMENT

Statistieken tonen aan dat gelovigen doorgaans veel goedgeefser zijn dan anderen. Ze zijn maatschappelijk meer betrokken. Dat is eigen aan het christendom. Het was de kerk die overal voor scholen en ziekenhuizen zorgde, die de armenzorg en veel van de organisatie van het verenigingsleven op zich nam. Op een bepaald moment – noem het in de flowerpowertijd – werd het losgelaten: de mens deugt, ook zonder geloof. Geloof

werd een inspiratiebron op de verre achtergrond. Totdat het kantelpunt kwam en je ook niet meer openlijk over je geloof mocht spreken. De verticale dimensie van het geloof – nochtans één van de twee kruisbalken – verdween. En daarmee het uitgesproken kerkelijk engagement van diaconie en caritas. De namen van scholen en ziekenhuizen werden aangepast: van Sint Huppeldepup naar een vaag vermoeden... De kerk zou zich weer veel meer juist op dit vlak moeten presenteren, liefst onder eigen naam.

3 VRIJHEID

Het zou niet bij iedereen als eerste opkomen als je aan de kerk denkt, maar Godsgeloof staat voor vrijheid. Enerzijds is de kerk geëngageerd en betrokken bij de wereld – intens – maar anderzijds staat ze er ook los van. Immers, we geloven wezenlijk in een leven over de menselijke grenzen en beperkingen heen. Niet als vlucht, maar als richting. Waarbij we ondertussen geen andere weg te gaan hebben dan die van ons concrete leven, dat dan weer door dat perspectief geïnspireerd wordt. ‘Heb goede moed, Ik heb de wereld – met alle kwaad en krachten die daar aan het werk zijn – overwonnen!’ zegt de Heer. Dus zitten we niet vast aan zoals het nu eenmaal is of zoals het nu eenmaal loopt, maar we hebben een profetische taak: we koersen uiteindelijk op het Rijk Gods en willen zoveel mogelijk mensen daarin laten delen. Het christendom opent horizons waar de seculiere wereld vaak geen oog voor heeft.

4 VERBORGEN AANWEZIGHEID

Bovenstaande drie taken van de kerk in de huidige samenleving kwamen eigenlijk uit de mond van de Franse president. Ik voeg deze er graag ten vierde aan toe:

de verborgen presentie. Ook als niemand meer komt, getuigt de kerktoeren van God. Ook als niemand intreedt, getuigt een abdij van Gods aanwezigheid in het landschap. Ook als de kerk nog verder teruggedrongen wordt en er nauwelijks kinderen gedoopt worden, de kerk is er nog steeds. En zal ook nooit helemaal verdwijnen. En langs allerhande wegen duikt ze toch weer op in de media en op het maatschappelijke toneel. De skyline van elk dorp kan niet zonder dat mooiste gebouw dat onze voorouders er ooit als Godshuis in het midden geplaatst hebben. Vergeet in dit kader ook niet wat er ondertussen allemaal gebeurt in en vanuit juist de kerk door schatten van christenen.

En nu dan?

En nu dan? Krimp moet geen kramp worden. De kerk moet nederig zijn – is ze vanzelf geworden al – maar geloven in zichzelf, of beter: in haar Heer Jezus Christus. Het is zijn kerk, niet allereerst die van ons. En Hij heeft de blijvende kracht van de heilige Geest beloofd. OK, de kerk wordt klein en kleiner, terwijl we tegelijk zien dat wie er iets in ziet er ook voor gaat. Dat is doorgaans iets anders dan het traditionele volksgeloof, waarbij eenieder per definitie lid was van de kerk, maar dat nauwelijks verder onder woorden kon brengen in een overtuigend christelijk getuigenis. Hoefde ook niet, waarom, het liep toch?

Toen wel, nu niet meer. ‘Ga uit en maakt allen tot mijn leerlingen’ blijft nog steeds gelden. De kerk heeft een gave voor de wereld. Of mensen het aannemen is de vraag, maar dat mag de kerk niet doen zwijgen over wat ze ten diepste gelooft: de Blijde Boodschap van hoop en vrede, van leven voor de wereld, het evangelie van onze Heer Jezus Christus.

De kerk heeft het in zich en aan zich (en anders moet ze dat maar worden) om een barmhartige kerk te zijn in een onbarmhartige tijd, een warme geloofsgemeenschap in een kille samenleving, een blij kerk in een droevige tijd, een denkende kerk in een vaak verdwaasde wereld. Ondanks dat de kerk zelf niet zuiver is – het zijn en blijven mensen die het moeten doen – kan ze toch helpen geloven in een leven dat beter is en gelukkiger maakt.

God ziet mensen graag. Ook wie het niet verdient mag zonder meer rekenen op Gods generositeit. Jezus nodigt uit om met Hem op pad te gaan, in het diepe besef dat zijn liefde sterker is dan zelfs de dood. De Geest des Heren houdt het vuur van het evangelie brandend in de harten van velen. Hij geeft niet op, wie zijn wij dan dat wij dat wel zouden doen?

We hebben getuigen nodig. Overtuigde en overtuigende, bezielde en bezielende mensen die laten zien dat de boodschap van het geloof relevant is en blijft in en voor de wereld.

‘Laten we niet vergeten dat het doel van de synode, en dus ook van deze raadpleging, niet is om documenten op te stellen, maar om dromen te doen ontkiemen, profetieën en visioenen te wekken, hoop te doen opbloeien, vertrouwen te stimuleren, wonden te verbinden, relaties te weven, een dageraad van hoop te doen herleven, van elkaar te leren, en een positieve verbeelding te creëren die de geesten verlicht, harten verwarmt en handen sterkt’ (Paus Franciscus).

Deken E. Smeets

Oostrum

geschiedenis als bedevaartsoord

Oostrum heeft een lange geschiedenis als bedevaartsoord.

Er is sprake van een ononderbroken verering vanaf de middeleeuwen tot heden. Middelpunt van de devotie is het miraculeuze beeld van Maria. De bedevaart naar Oostrum kende een grote bloei in de periode 1850–1960. Vanuit Eindhoven kwam men te voet naar Oostrum en van daar ging men verder op bedevaart naar Kevelaar.

Bezoekers van de kapel waren vooral afkomstig uit Noord-Limburg en aangrenzende delen van Noord-Brabant. Sinds 1960 is het aantal groepsbedevaarten sterk teruggelopen.

De kapel van Oostrum heeft lang tot de parochie van Sint Petrus Banden in Venray behoort. Het patroonsfeest van de kapel was dat van Onze Lieve Vrouw Geboorte. In 1803 kreeg Oostrum een vaste rector voor de hulpkapel. Aan de status van rectoraat kwam op 1 september 1938 een einde toen de bisschop van Roermond overging tot de oprichting van de parochie O.L. Vrouw Geboorte.

In 1984 vervaardigde pastoor Omer Gielliet uit Breskens (1925-2016) een Mariabeeld, genaamd “Heilige Maria behoudenis der zieken” dat geplaatst werd op het Dorpsplein van Oostrum. Het beeld werd bij de herinrichting van het plein verplaatst naar begraafplaats Trans Cedron en in 2021 ondergebracht in het depot van Kruisen en Kapellen Venray.

De legende uit 1350

Aan de Mariadevotie van Oostrum is de volgende legende verbonden:

Een welgestelde landbouwer vond in zijn vlasakker een klein Mariabeeld terwijl hij een stem hoorde zeggen: “Hier wil ik rusten”. Hij nam het beeldje mee naar huis en de volgende dag was het verdwenen. Hij vond het terug op dezelfde plaats in de vlasakker. De man beloofde Maria een kapel te bouwen wanneer de vlasoogst goed zou zijn. De volgende dag stond de vlas in volle bloei en de landbouwer kwam zijn belofte na, er werd een kapel gebouwd. Dit zou gebeurd zijn omstreeks het jaar 1350.

500 jaar later

Het Mariabeeldje stond oorspronkelijk op het hoogaltaar. In 1865 verhuisde het beeldje naar een nieuw altaar links van het hoogaltaar, waar het kwam te staan op een console onder een neogotische troonhemel. In 1893 veranderde de situatie opnieuw. Het Kruisaltaar verdween en maakte plaats voor een troonaltaar met genadebeeld, een beeld (meestal van Maria), waaraan wonderkracht wordt toegeschreven. In 1884 gaf paus Leo XIII toestemming tot kroning van het miraculeus beeldje. Dit gebeurde op 14 september 1884 in de Grote Kerk van Venray en vervolgens trok men in processie naar de kapel in Oostrum. Voorop ging de drager van het parochiale kruisvaandel, gevolgd door schoolkinderen en broederschappen van de H. Familie uit Venlo, Blerick, Overloon en Venray. Daarna kwamen het zangkoor van de Petrus Bandenkerk, de paters franciscanen van het klooster in Venray, wereldheren uit een groot aantal Noord-Limburgse parochies, de bisschop, en de leden van het kapittel. Daar achter kwam een praalwagen met herdertjes en bruidjes die een erewacht vormde voor het Mariabeeld. De stoet werd besloten door fanfare ‘Euterpe’. Langs de route stonden duizenden mensen die te voet, met het rijtuig of per spoort naar Venray waren gekomen. De menigte verzamelde zich rondom de kapel, waar in de open lucht een feest-predicatie werd gehouden door de pastoor van Well. Tot slot volgde het zingen van het lof en gaf de bisschop de pauselijke zegen.

Tot slot

Jarenlang werden er processies gehouden met medewerking van de harmonie, het zangkoor en het gilde. Pastoor J. de Ceuster, die ter opvolging van pastoor Thomassen, in 1974 werd ingehuldigd als pastoor van Oostrum, heeft zich vijftwintig jaar lang ingezet om deze processies uit dankbaarheid, plechtig en eerbiedig te laten verlopen. Daarnaast werd in de meimaand en in oktober na de H. Mis altijd de rozenkrans gebeden.

Op 1 februari 2000 ging de pastoor met emiraat, maar al snel daarna, op 27 maart 2000 is pastoor de Ceuster overleden. In Oostrum wordt deze aimabele persoonlijkheid node gemist.

Bedevaart naar Oostrum 2022

ZATERDAG 30 april 19.15 uur H. Mis Kerk Oostrum, waarna processie naar het kruiswegpark

Oostrum heeft een lange geschiedenis als bedevaartoord. Er is sprake van een ononderbroken verering vanaf de middeleeuwen tot heden. Middelpunt van de devotie is het miraculeuze beeld van Maria. De bedevaart naar Oostrum kende een grote bloei in de periode 1850-1960. Bezoekers van de kapel waren vooral afkomstig uit Noord-Limburg en aangrenzende delen van Noord-Brabant.

De kapel van Oostrum heeft lang tot de parochie van St. Petrus Banden te Venray behoord. Het patroonfeest van de kapel was dat van O.L. Vrouw Geboorte, de kermis van Oostrum was bepaald op de zondag na 8 september. In 1803 kreeg Oostrum een vaste rector voor de hulpkapel. Aan de status van rectoraat kwam op 1 september 1938 een einde toen de bisschop van Roermond overging tot de oprichting van de parochie van O.L. Vrouw Geboorte.

De kapel van Oostrum dateert uit de 15e eeuw en is in eenvoudige gotische stijl gebouwd. Zij bestond oorspronkelijk uit een vierkante westtoren met hoofdingang, een eenbeukig schip, een koor, en een tegen het koor aangebouwde sacristie. Vanaf omstreeks 1861 werd de kapel een aantal keren verfraaid, onder meer in 1867 met twee en in 1869 met nogmaals zes glas-in-loodramen van de Roermondse glazenier Frans Nicolas. De onvoltooid gebleven toren was voor 1888 overdekt met een doorgetrokken schipdak. In 1888 werd de kapel ingrijpend gerestaureerd door de Roermondse architect J. Jorna. De westzijde kreeg een nieuwe voorgevel die in een vierkant torentje overging. Ruimtegebrek leidde tot een forse uitbreiding van het kerkgebouw. In 1936 werd de bestaande ruimte vergroot door de aanbouw van een

nieuw kerkgedeelte vanuit een doorbraak van de zuidelijke kapelmuur. In het nieuwe gedeelte kwam het hoofdkoor te liggen. Het koor van de oude kapel ging dienst doen als Mariakapel. Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog raakte de kerk zwaar beschadigd. Bij de restauratie werd de toren niet heropgebouwd.

Het genadebeeld van Maria is van eikenhout en heeft een hoogte van 35 cm. Het beeld dateert uit omstreeks 1400. Maria draagt een over het hoofd geslagen mantel, waaruit van beide zijden langs hoofd en hals lange haarvlechten te voorschijn komen. Op de linkerarm draagt zij het kind Jezus, in de rechterhand houdt zij een scepter. Het Christuskind maakt met de rechterhand een zegenend gebaar, terwijl het in de linkerhand een wereldbol houdt. Het Mariabeeldje staat, binnen een mandorla met stralen, op een houten console die met metaal bekleed is. Op de predella is de volgende tekst aangebracht: 'Onze Lieve Vrouw / Behoudenis / der / Kranken / Bid voor ons'. Op 14 september 1884 werd het beeldje door bisschop Paredis gekroond, kort nadat rector J.A. van Hegelsom het had laten herstellen en polychromeren.

Aan de Mariadevotie van Oostrum is de volgende legende verbonden. Een welgestelde landbouwer vond in zijn vlasakker een klein Mariabeeld terwijl hij een stem hoorde zeggen: 'Hier wil ik rusten'. Hij nam het beeldje mee naar huis en beloofde in het veld een kapelletje te bouwen wanneer de vlasoogst goed zou zijn. De volgende dag bleek zijn vlas in volle bloei te staan. De landbouwer hield zijn belofte en bouwde een kleine kapel. Dit verhaal werd voor het eerst opgetekend door H. Welters en gepubliceerd in het boek *Maria's Heiligdommen in Nederland en België* (1882). Welters spreekt zelf van een 'volkslegende'. Maar het is niet onwaarschijnlijk dat de ouderdom van deze 'traditie' niet verder teruggaat dan de

19e eeuw. In 1884 nam rector J.A. van Hegelsom het verhaal op in zijn boekje over de bedevaartplaats Oostrum. Hij volgde in grote lijnen Welters, maar voegde er een episode aan toe. Zo zou de landman het beeldje eerst mee naar huis hebben genomen. De volgende dag was het echter verdwenen. Bedroefd keerde de man terug naar de vlasakker en trof daar het beeldje aan op dezelfde plek als waar hij het daags tevoren gevonden had. Terwijl hij dit voorval overpeinsde, hoorde hij een stem zeggen: 'Hier wil ik rusten'. Volgens Van Hegelsom speelde de gebeurtenis zich af omtrent het jaar 1350 en zou het verhaal van vader op zoon zijn overgeleverd.

De oudste vermelding van de kapel van Oostrum vinden we in de registers van het bisdom Luik. In 1400 is er sprake van een 'capella in Oestrem', in 1485 van een 'capella S. Marie in Oestrum'. Oostrum genoot reeds vroeg bekendheid als bedevaartplaats. In 1599 werd voor het eerst melding gemaakt van een Mariaprocessie te Oostrum. Deze vond plaats op

kermiszondag (zondag na 8 september). Het Mariabeeldje, geplaatst op een troontje of berrie, werd rondgedragen door zes jonge meisjes, de 'Lieve Vrouwemeiden' of bruidjes. Processiebedevaarten, vaak met een grote offerkaars kwamen uit Oirlo (O.L. Vrouw Hemelvaart), Geijsteren-Maashees (in de octaaf van O.L. Vrouw Geboorte), maar vooral uit Venray (O.L. Vrouw Geboorte). In 1798 werd het houden van processies verboden door de Franse overheersers. Op 8 september 1808 trok (voor het eerst sinds 1799) de processie uit Venray weer naar Oostrum. In dat jaar en in de volgende jaren vertrok de processie om 8.00 uur uit de parochiekerk om via de Hofstraat en het buurtschap Lull Oostrum binnen te komen, waar om 9.00 uur de plechtige hoogmis met predikatie werd gecelebreerd. Na de viering werd even gerust en kregen de zangers, vaandeldragers, bruidjes (die de twee offerkaarsen hadden gedragen) en andere medewerkers een versnapering aangeboden. De terugtocht ging over het veld en langs het Annakapelletje op het 'Broekje'. In de kloosterkerk van de franciscanen ontvingen

de bedevaartgangers de zegen met het Allerheiligste, waarna ze via de Patersstraat, Grote Straat en Markt onder het zingen van 'Te Deum Laudamus' weer de St. Petrus Bandenkerk binnentrokken.

In de tweede helft van de 19e eeuw trok de kapel een groeiend aantal bedevaartgangers. Het bedevaartwezen dat omstreeks 1808 weer goed op gang was gekomen, bleef verder uitdijen. Tot omstreeks 1960 zou Oostrum bezoek krijgen van talrijke bedevaartgangers uit plaatsen in Noord-Limburg en het Land van Cuijk. Oostrum fungeerde soms ook als tussenstation voor bedevaarten naar Kevelaer.

In 1928 vond in Oostrum een bijzondere gebedsverhoring plaats. De 15-jarige Maaitje Lemmers was sedert anderhalf jaar door ziekte aan bed gekluisterd en kon praktisch niet meer lopen. Na een gebed tot O.L. Vrouw op 24 mei van genoemd jaar verdwenen plotseling de verlamningsverschijnselen en kon zij op eigen kracht naar de kapel wandelen. De genezing zorgde voor een grote toeloop van bedevaartgangers. In 1934 vond het gouden jubileum van het kroningsfeest plaats. Het kroontje van Maria werd bij deze gelegenheid verrijkt met een edelsteen. Een plechtige processie onder leiding van bisschop Lemmers trok naar 'Trans Cedron'. In 1950 vierde Oostrum het zesde eeuwfeest als bedevaartcentrum. De Mariafeesten werden geopend op 30 april en liepen door tot 15 augustus. In 1996 vond er jaarlijks nog één Mariaprocessie plaats, en wel op de derde zondag van mei.

Oekraïne

Akte van toewijding

aan het Onbevlekt Hart van Maria

Basiliek van Sint Pieter

25 maart 2022

Verschillende kerken wereldwijd, waaronder ook Grote Kerk Venray

O Maria, Moeder van God en onze Moeder, in deze tijd van beproeving wenden wij ons tot U. Als onze Moeder hebt U ons lief en kent U ons: **geen zorg van ons hart is voor U verborgen**. Moeder van barmhartigheid, hoe vaak hebben wij uw waakzame zorg en uw vredige aanwezigheid ervaren! U houdt nooit op ons te leiden naar Jezus, de Vrededorst.

Toch zijn wij van dat pad van vrede afgedwaald. Wij zijn de les vergeten die wij geleerd hebben uit de tragedies van de vorige eeuw, uit de opoffering van de miljoenen die in twee wereldoorlogen omgekomen zijn. Wij hebben de verbintenissen die wij als gemeenschap van naties zijn aangegaan, veronachtzaamd. Wij hebben de vredesdromen van de volkeren en de hoop van de jongeren verraden. **Wij werden ziek van hebzucht, wij dachten alleen aan onze eigen naties en hun belangen, wij werden onverschillig en verstrikt in onze zelfzuchtige behoeften en zorgen**. Wij kozen ervoor God te negeren, tevreden te zijn met onze illusies, arrogant en agressief te worden, onschuldige levens te onderdrukken en een voorraad wapens aan te leggen. Wij zijn niet langer de hoeders van onze naaste en de rentmeesters van ons gemeenschappelijk huis. Wij hebben de aardse tuin verwoest door oorlog, en door onze zonden hebben wij het hart gebroken van onze hemelse Vader, die verlangt dat wij broeders en zusters zijn. Wij zijn onverschillig geworden voor iedereen en alles, behalve voor onszelf. Nu roepen wij met schaamte uit: **Vergeef ons, Heer!**

Heilige Moeder, te midden van de ellende van onze zondigheid, te midden van onze strijd en zwakheden, te midden van het mysterie van ongerechtigheid dat kwaad en oorlog is, herinnert U ons eraan dat God ons nooit in de steek laat, maar ons **met liefde blijft aankijken**, steeds bereid om ons te vergeven en ons op te wekken tot nieuw leven. Hij heeft U aan ons gegeven en uw Onbevlekt Hart tot een toevluchtsoord gemaakt voor de Kerk en voor de hele mensheid. Door Gods genadige wil bent U altijd bij ons; zelfs in de meest onrustige ogenblikken van onze geschiedenis bent U er om ons met tedere liefde te leiden.

Wij wenden ons nu tot U en kloppen aan de deur van uw hart. **Wij zijn uw geliefde kinderen**. In elke tijd maakt U zich aan ons bekend en roept U ons op tot bekering. Help ons en schenk ons uw troost in dit donkere uur. Zeg opnieuw tot ons: “Ben Ik niet hier, Ik die uw Moeder ben?” U bent in staat de knopen van ons hart en van onze tijd te ontwarren. **In U stellen wij ons vertrouwen**. Wij vertrouwen erop dat U, vooral in ogenblikken van beproeving, niet doof zult zijn voor onze smeekbede en ons te hulp zult komen.

Dat hebt U gedaan te Kana in Galilea, toen U voorspreekster was bij Jezus en Hij het eerste van zijn tekenen verrichtte. Om de vreugde van het bruiloftsfeest te bewaren, zei U tot Hem: “Zij hebben geen wijn” (Joh. 2, 3). **O Moeder, herhaal nu die woorden en dat gebed, want in onze dagen is de wijn van de hoop op, de vreugde is gevlucht, de broederlijkheid vervaagd**. Wij hebben onze menselijkheid vergeten en het geschenk van de vrede verkwanseld. Wij hebben ons hart opengesteld voor geweld en vernietiging. Hoezeer hebben wij uw moederlijke hulp nodig!

Daarom, o Moeder, verhoor ons gebed.

Sterre der Zee, laat ons geen schipbreuk lijden in de storm van de oorlog.

Ark van het Nieuwe Verbond, inspireer projecten en wegen van verzoening.

Koningin van de Hemel, herstel Gods vrede in de wereld.

Verwijder de haat en de dorst naar wraak, en leer ons te vergeven.

Bevrijd ons van oorlog, bescherm onze wereld tegen de dreiging van kernwapens.

Koningin van de rozenkrans, doe ons beseffen dat wij moeten bidden en liefhebben.

Koningin van de mensenfamilie, wijs ons de weg van broederlijkheid.

Koningin van de Vrede, verkrijg vrede voor onze wereld.

O Moeder, moge uw bedroefde smeekbede onze verharde harten beroeren. Mogen de tranen die U voor ons vergoot, dit dal, dat door onze haat is uitgedroogd, opnieuw tot bloei brengen. Moge uw gebed, te midden van het wapengedreun, onze gedachten op vrede richten. Moge uw moederlijke aanraking hen kalmeren die lijden en vluchten voor de regen van bommen. Moge uw moederlijke omhelzing hen troosten die gedwongen zijn hun huizen en hun geboortegrond te verlaten. Moge uw bedroefde hart ons bewegen tot medelijden en ons inspireren onze deuren te openen en ons te bekommeren om onze broeders en zusters die gewond en verworpen zijn.

Heilige Moeder van God, toen U onder het kruis stond, zei Jezus, die de leerling naast u zag staan: “Zie uw zoon” (Joh. 19, 26). Zo vertrouwde Hij ieder van ons aan U toe. Tot de leerling, en tot ieder van ons, zei Hij: “Zie uw Moeder” (v. 27). **Moeder Maria, wij willen U nu verwelkomen in ons leven en in onze geschiedenis.** Op dit uur staat een vermoeide en ontredde mensheid met U onder het kruis, die er behoefte aan heeft om zich aan U toe te vertrouwen en zich, door U, aan Christus toe te wijden. Het volken van Oekraïne en Rusland, die U met grote liefde vereren, wenden zich nu tot U, terwijl uw hart klopt van medelijden met hen en met al die volkeren die uitgedund zijn door oorlog, honger, onrecht en armoede.

Onszelf, de Kerk en de hele mensheid, en in het bijzonder Rusland en Oekraïne, vertrouwen en wijden wij plechtig toe aan uw Onbevlekt Hart, o Moeder van God en onze Moeder. Aanvaard deze akte, die wij met vertrouwen en liefde verrichten. Geef dat er een einde mag komen aan de oorlog en dat de vrede zich over de hele wereld mag verspreiden. Het “Fiat” dat uit uw hart is voortgekomen, heeft de deuren van de geschiedenis geopend voor de Vredevorst. Wij vertrouwen erop dat, door uw hart, de vrede opnieuw zal aanbreken. Aan U wijden wij de toekomst van de hele mensenfamilie, de noden en verwachtingen van elk volk, de zorgen en de hoop van de wereld toe.

Moge door uw voorspraak Gods barmhartigheid over de aarde worden uitgestort en het zachte ritme van de vrede terugkeren en onze dagen kenmerken. Onze Lieve Vrouw van het “Fiat”, op wie de Heilige Geest neerdaalde, herstel onder ons de eendracht die van God uitgaat. Moge U, onze “levende fontein van hoop”, de dorheid van ons hart bevloeien. In uw schoot heeft Jezus het vlees aangenomen; help ons om de groei van gemeenschap te bevorderen. **Gij hebt eens de straten van onze wereld bewandeld; leidt ons nu op de paden van vrede.** Amen.

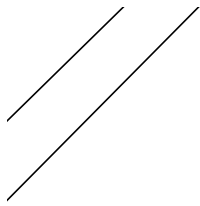
De Engel des Heren heeft aan Maria geboodschap,
En ze heeft ontvangen van de Heilige Geest.
Wees gegroet...

Zie de dienstmaagd des Heren.
Mij geschiede naar uw woord.
Wees gegroet...

En het Woord is vlees geworden.
En Het heeft onder ons gewoond
Wees gegroet...

Bid voor ons, heilige Moeder van God,
opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

Laat ons bidden.
Heer, wij hebben door de boodschap van de Engel
de menswording van Christus, uw Zoon, leren kennen,
wij bidden U:
stort uw genade in onze harten,
opdat wij door zijn lijden en kruis gebracht worden
tot de heerlijkheid van de verrijzenis.
Door Christus onze Heer.
Amen.

**Stichting
Lourdeswerk Venray e.o.**

Voor een volledig verzorgde bedevaart naar Lourdes. Niet alleen voor wat betreft ontbijt, lunch en diner, maar u wordt de hele week door ons persoonlijk begeleid. En er gaan vrijwilligers mee die de benodigde zorg kunnen leveren.

Voor meer informatie: **www.lourdeswerkvenray.nl**

U kunt ook bellen naar Leo Pouwels 06 39081416
of Jacqueline Guelen 0478 571775

Agenda parochies

Zondag 24 april	Met je gezin naar de kerk	09.30 uur	Grote Kerk
Zondag 24 april	Installatie nieuwe kerkmeester dekenaat	09.30 uur	Grote Kerk
Maandag 25 april	Vergadering kerkbestuur		
Dinsdag 26 april	Bijbel van kaft tot kaft	20.00 uur	Paterskerk
Woensdag 27 april	Koningsdag – her-ingebruikname Carillon		Grote Kerk
Zaterdag 30 april	Bedevaart Venray-Oostrum	19.15 uur	Oostrum
Dinsdag 3 mei	Oudercatechese	20.00 uur	Paterskerk
Woensdag 4 mei	Dodenherdenking		Grote Kerk
Zondag 8 mei	Roepingenzondag		
Dinsdag 10 mei	Doopavond	20.30 uur	Paterskerk
Dinsdag 17 mei	Bijbel van kaft tot kaft	20.00 uur	Paterskerk
Woensdag 18 mei	Kindercatechese op woensdagmiddag		Grote Kerk
Zondag 22 mei	EH Communie	11.30 uur	Grote Kerk
Donderdag 26 mei	Hemelvaartsdag		
Zondag 29 mei	Met je gezin naar de kerk	09.30 uur	Grote Kerk
Dinsdag 31 mei	Bijbel van kaft tot kaft	20.00 uur	Paterskerk
Zondag 5 juni	Pinksteren		
Zondag 5 juni	Derde ik-ken-mijn-kerk zondag	11.00 uur	Paterskerk
Maandag 6 juni	Eerste Heilige Communie	11.00 uur	Paterskerk
Zaterdag 11 juni	Priesterwijding te Roermond		
Zondag 12 juni	Jubileum Kruisen en Kapellen		Grote Kerk
Maandag 13 juni	Vergadering kerkbestuur		
Woensdag 15 juni	Kindercatechese op woensdagmiddag		Grote Kerk
Vrijdag 17 juni	Orgelconcert	19.30 uur	Grote Kerk
Zondag 19 juni	Vierde ik-ken-mijn-kerk zondag – Sacramentszondag/processie		
Dinsdag 21 juni	Bijbel van kaft tot kaft	20.00 uur	Paterskerk
Vrijdag 24 juni	Hoogfeest H. Hart & Sint Jan (schutterij)		
Zondag 26 juni	Met je gezin naar de kerk	09.30 uur	Grote Kerk
Dinsdag 28 juni	Doopavond	20.30 uur	Paterskerk
Dinsdag 5 juli	Bijbel van kaft tot kaft	20.00 uur	Paterskerk

Ik geef de pen door aan...

...Marian Goumans

Ja...en nu??? Jezelf promoten is niet zo mijn ding. Maar vertellen over hoe ik vrijwilliger werd in onze parochie moet toch wel lukken. Hoe het begon?

Toen onze kinderen de communie gingen doen.

Samen met Juf Ans en enkele andere ouders mocht ik mee de dienst van de eerste Heilige Communie verzorgen. Ik vond het geweldig via deze weg ook onze kinderen meer te betrekken bij de kerk en ons geloof. Ze werden misdienaar en ontvingen het Vormsel. Daardoor mochten zij, heel bijzonder, ook de mis dienen bij de uitvaart van opa in 1997.

En ik dan??

Wij wilden graag een avondwake voor mijn vader, maar helaas dat werd niet gedaan op zondag.

Dus ik naar Louis Truijen om te vragen of we misschien gebruik mochten maken van de spullen van de avondwakegroep, want we mochten in de Smakt, dankzij rector Wauben, wel een dienst verzorgen. Mijn zus en ik samen.

Zo mooi, zo eigen, dat zou ik voor andere mensen ook willen doen.

Na een gesprek met Louis en Jeanne Truijen mocht ik lector worden in "onze Grote Kerk".

En na enkele keren lezen was het mijn beurt om een avondwake mee te mogen verzorgen.

Hoeveel wakes het in de loop der jaren zijn geweest weet ik niet, maar hele mooie, dierbare herinneringen ben ik er rijker van geworden.

Jammer dat er na de komst van het crematorium niet meer wordt gevraagd voor een avonddienst. Het is zo'n mooie afsluiting van iemands leven in het huis van God, van Wie je dat leven ook hebt mogen ontvangen. Een wake waarin je je eigen emoties kwijt kunt en nog even kunt zeggen hoeveel je van iemand houdt en dat je diegene zo erg zult gaan missen. Zo jammer.

In de loop der jaren kwam er ook de doopvoorbereiding bij en een poging een babypraise te organiseren voor jonge moeders. Helaas is hier na enkele jaren een eind aan gekomen. Hoe moeilijk om aan jonge ouders te laten weten dat God er altijd zal zijn om hen te begeleiden dit aardse leven. En zo kwam de ziekenmiddag op mijn pad.

Samen met de mensen die de zieken bezoeken namens onze parochie, in mijn geval speciaal met Gerrie Schwaghöfer, wordt er de tweede dinsdag in september een middag georganiseerd speciaal voor ouderen en zieke mensen uit de parochies van de Grote Kerk en de Paterskerk. Een jaarlijks terugkomend feest voor vele ouderen. Een middag bij danscentrum Janssen. Waar de Deken een mis opdraagt en het kerkkoor zingt samen met de mensen en dan natuurlijk diverse Marialiedjes. Je zag dan weer mensen die elkaar al lang niet meer hadden gezien. Allemaal blij gezichten. Kopje koffie, stukje taart of vlaai en niet te vergeten het advocaatje met slagroom.

Wat ga je dan gelukkig en tevreden naar huis, want je hebt wat voor ze kunnen doen waar ze blij van worden.

En toen.... kwam corona en kwam de klad erin.

Nu na twee jaar, wordt voorzichtig weer de draad opgepakt en worden de zieken weer bezocht en hoop ik van ganser harte dat voor al deze mensen er weer een ziekenmiddag zal zijn.

Dankbaar ben ik dat ik dit allemaal mag doen, ja, ik ben zeker een tevreden, gelukkige vrijwilliger. Was getekend, *Marian Goumans*.

Ik geef de pen door aan Joep Krijnen!

GROTE KERK

Adres

Parochie Sint Petrus' Banden
Eindstraat 6, 5801 CR Venray
0478-550740 - pastorie-grotekerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Maandag dinsdag en vrijdag,
van 9.30 tot 11.00 uur, telnr.: 0478-550740;
stipendium: € 12,50 voor missen op
weekdagen, € 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL49 ABNA 0579 7394 81

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL59 ABNA 0484 1000 17 of
NL82 INGB 0001 1748 63 inzake kerkbijdrage.
Voorzitter comité kerk- bijdrage: dhr. F.
Welschen.
Penningmeester beide parochies: Maris Heijnen.

H.H. Missen

Weekdagen: 9.00 uur
Zaterdag: 19:15 uur
Zondag: 9.30 uur

Maandag en vrijdag
gezongen morgengebed: 8.35 uur

Dopelingen

10-04-22	Zyon Verdellen
03-04-22	Pauline Weijers
03-04-22	Romée Sonnemans
27-03-22	Saar van Bussel
27-03-22	Elise Minten

Overleden

09-04-22	Bets Jacobs- van den Bekerom	92 jaar
04-04-22	Tonny Hoppenbrouwers- Derickx	76 jaar
25-03-22	Truus Janssen- Oudenhoven	96 jaar
03-03-22	Piet Arts	85 jaar
28-02-22	Lenie Spijker	96 jaar

PATERSKERK

Adres

Parochie OLV van Zeven Smarten
Leunseweg 5, 5802 CE Venray
0478-580202 - pastorie-paterskerk@rkvenray.nl

Misintenties opgegeven

Woensdag en donderdag van 9.30 tot 10.30
uur, telnr.: 0478-580202; stipendium:
€ 12,50 voor missen op weekdays,
€ 27,50 voor weekendmissen.
IBAN: NL81 ABNA 0231 8034 94 ,
t.n.v. Kerkbest. O.L.V. van Zeven Smarten.

Kerkbijdrage

Op bankrekening NL42 INGB 0004 2040 20,
t.n.v. parochie Venray-Zuid of
IBAN: NL17 ABNA 0231 8085 26,
ten name van: Kerkbestuur O.L.V. van Zeven
Smarten inzake kerkbijdrage.

Inloopmorgen op woensdag

Pastorie: 9.30 - 12.00 uur

Mariakapel geopend

Ma t/m za: 9.30 - 19.00 uur

H.H. Missen

Weekdagen: 18.30 uur
Zaterdag: 18.00 uur
Zondag: 11.00 uur

Vrijdag
Uur van Barmhartigheid: 15.00 uur

Redactie

Adres: Leunseweg 5, 5802 CE Venray.
Email: samenkerkvenray@gmail.com
Website: www.rkvenray.nl

*Gratis abonnement? Opzeggen? Adreswijziging?
Stuur een mailtje of een briefje.*

Digitale nieuwsbrief ontvangen?

Meld je aan via de site van de Grote kerk en ontvang
maandelijks de gratis digitale nieuwsbrief met de meest
actuele informatie!

Als je je gebeden niet onder woorden kunt brengen,

luistert God naar je hart

Onze Vader,
die in de hemel zijt,
uw naam
worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde
zoals in de hemel.
Geef ons heden
ons dagelijks brood
en verlos ons
van alle ongerechtigheid
want gij alleen
hebt de heerlijkheid
en de eere
in alle eeuwen
Amen